

2006. április 27., csütörtök

- tekintettel a 2006. március 14-i tanácsi ajánlásra (5971/2006 – C6-0092/2006),
- tekintettel az EK-Szerződés 274., 275. és 276. cikkére és az Euratom-Szerződés 179a. és 180b. cikkére,
- tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom rendeletre ⁽¹⁾, és különösen annak 145., 146. és 147. cikkére,
- tekintettel eljárási szabályzata 70. cikkére és V. mellékletére,
- tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére és a többi érintett bizottság véleményére (A6-0108/2006),

A. mivel az EK-Szerződés 275. cikke értelmében a Bizottság felelős az elszámolások elkészítéséért,

1. Jóváhagyja az Európai Unió 2004-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó elszámolások lezárását;
2. Utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot és az annak elválaszthatatlan részét képező állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bíróságnak, a Számvevőszéknek, és az Európai Beruházási Banknak, valamint a tagállamok nemzeti és regionális ellenőrző intézményeinek, és gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (L-sorozat).

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

3.

Az Európai Parlament állásfoglalása az Európai Unió 2004-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetése végrehajtásának mentesítéséről szóló határozat elválaszthatatlan részét képező megjegyzésekkel, III. szakasz – Bizottság (SEC(2005)1158 – C6-0352/2005 – 2005/2090(DEC) – (SEC(2005)1159 – C6-0351/2005 – 2005/2090(DEC))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió 2004-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésére ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Közösségeknek a 2004-es pénzügyi évre vonatkozó végleges elszámolásaira – I. kötet – A költségvetés végrehajtásáról és a konszolidált pénzügyi kimutatásokról szóló összevont jelentések (SEC(2005)1158 – C6-0352/2005 – SEC(2005)1159 – C6-0351/2005) ⁽²⁾,
- tekintettel a 2003-as mentesítő határozatok nyomon követéséről szóló bizottsági jelentésre (COM(2005)0449, COM(2005)0448) és a Bizottság személyzeti munkadokumentumára – az Európai Parlament részére a 2003-as mentesítő határozatok nyomon követéséről szóló bizottsági jelentés melléklete (SEC(2005)1161),
- tekintettel a Bizottság „2004. évi összefoglaló” című közleményére (COM(2005)0256),
- tekintettel a Bizottság által a 2004-ben elvégzett belső ellenőrzésekről a mentesítésért felelős hatóságoknak tett éves jelentésére (COM(2005)0257),
- tekintettel a Számvevőszék 2/2004. sz. az „egységes ellenőrzési” modellről (és egy közösségi belső ellenőrzési keretre irányuló javaslatról) szóló véleményére ⁽³⁾,
- tekintettel a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek és az Európai Számvevőszéknek benyújtott, az integrált belső ellenőrzési keretrendszer ütemtervéről szóló, 2005. június 15-i bizottsági közleményre (COM(2005)0252),

⁽¹⁾ HL L 53., 2004.2.23.

⁽²⁾ HL C 302., 2005.11.30., 1. o.

⁽³⁾ HL C 107., 2004.4.30., 1. o.

2006. április 27., csütörtök

- tekintettel a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek és az Európai Számvevőszéknek benyújtott, az integrált belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló bizottsági cselekvési tervre (COM(2006)0009),
 - tekintettel a Számvevőszéknek a 2004-es pénzügyi évre vonatkozó, az ellenőrzött intézmények válaszaival kísért éves jelentésére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Számvevőszék által az EK-Szerződés 248. cikke értelmében nyújtott, az elszámolás megbízhatóságát, valamint az alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét igazoló nyilatkozatra ⁽²⁾,
 - tekintettel a 2006. március 14-i tanácsi ajánlásra (5971/2006 – C6-0092/2006),
 - tekintettel az EK-Szerződés 274., 275. és 276. cikkére, és az Euratom-Szerződés 179a. és 180b. cikkére,
 - tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom rendeletre ⁽³⁾, és különösen annak 145., 146. és 147. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 70. cikkére és V. mellékletére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére és a többi érintett bizottság véleményére (A6-0108/2006).
- A. mivel a jó minőségű pénzügyi információ kapcsolódik a jó minőségű pénzgazdálkodásra vonatkozó képességhez, és mivel a jó minőségű pénzgazdálkodás valós gazdasági előnyöket hoz létre;
- B. mivel a pénzügyi információk előállítása tekintetében a Bizottságban az egyértelmű feladatok kiosztása és az ilyen információkkal kapcsolatos, megfelelő központi szintű lezárások megkövetelése a bejelentett információk minőségéhez fog hozzájárulni;
- C. mivel a Parlament – a 2003-as mentesítésekről szóló, 2005. április 12-i állásfoglalásában ⁽⁴⁾ – javasolta, hogy az uniós finanszírozás felhasználása tekintetében minden tagállam tegyen előzetes közzételti nyilatkozatot és egy éves utólagos igazoló nyilatkozatot (DAS ⁽⁵⁾);
- D. mivel az e célra szolgáló eljárásokat a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. június 21-i 1260/1999/EK ⁽⁶⁾ rendelettel hozták létre, és az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) vonatkozásában a 438/2001/EK ⁽⁷⁾ bizottsági rendelettel valamint a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK ⁽⁸⁾ rendelettel hajtották végre;
- E. mivel a 1290/2005/EK rendelet előírja a tagállamok három szintű, éves utólagos nyilatkozatainak rendszerét a következők szerint: először a kifizető ügynökség éves elszámolása; másodsor a kifizető ügynökségtől származó DAS; és harmadszor a fenti nyilatkozatoknak egy tanúsító szerv általi tanúsítása; mivel a tagállamok e nyilatkozatai kiegészítő jellegűek a havi kifizetésekhez és az előzetes értékeléshez szükséges nyilatkozatokhoz képest;
- F. mivel az 1260/1999/EK rendelet 38. cikke (1) bekezdésének f) pontja és a 438/2001/EK rendelet 15. cikke előír egy végső, tagállami felszámolási nyilatkozatot valamennyi, olyan hatóság részéről történő közösségi beavatkozásról, amelynek függetlennek kell lennie a különböző irányító és kifizető hatóságoktól;
- G. mivel 2005. november 8-án az ECOFIN-Tanács nem fogadta el a nemzeti szintű nyilatkozatokra vonatkozó parlamenti javaslatot ⁽⁹⁾;

⁽¹⁾ HL C 301., 2005.11.30., 1. o.

⁽²⁾ HL C 302., 2005.11.30., 100. o.

⁽³⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0092.

⁽⁵⁾ A francia „Déclaration d'assurance” rövidítése.

⁽⁶⁾ HL L 161., 1999.6.26., 1. o. A legutóbb a 173/2005/EK rendelettel (HL L 29., 2005.2.2., 3. o.) módosított rendelet.

⁽⁷⁾ HL L 63., 2001.3.3., 21. o. A 2355/2002/EK rendelettel (HL L 351., 2002.12.28., 42. o.) módosított rendelet.

⁽⁸⁾ HL L 209., 2005.8.11., 1. o.

⁽⁹⁾ Ld. az ECOFIN-Tanács 2005. november 8-i következtetéseit az alábbi címen: http://www.fco.gov.uk/Files/kfile/Ecofin-Conclusions_08nov.pdf.

2006. április 27., csütörtök

- H. mivel az a kiemelkedő jelentőségű elv, amire a Parlament törekszik az az, hogy a tagállamokon belüli, érintett politikai hatóságok vállaljanak felelősséget a rendelkezésükre bocsátott alapokért;
- I. mivel a közösségi kiadások 80%-át ténylegesen a tagállamok ellenőrzik, és a központi tagállam szintű megfelelő elszámoltathatóság hiánya a pozitív igazoló nyilatkozat (DAS) beszerzésének állandó akadályát fogja képezni,
- J. mivel általánosságban a Költségvetési Ellenőrző Bizottság munkájának, és különösen a mentesítési eljárásnak a célja, hogy a Szerződéssel összhangban teljes elszámoltathatóságot biztosítson a Bizottság egésze, valamint valamennyi más lényeges szereplő tekintetében, valamint hogy olyan környezetet teremtsen, amely ezt megkönnyíti, és javítsa a pénzgazdálkodást az EU-ban, és ennél fogva – a Számvevőszék ellenőrzési eredményeinek tükrében – a döntéshozatal számára biztosabb alapot hozzon létre;
- K. mivel egy szervezetben csak akkor lehet felelősségteljes kormányzás, ha a legfelsőbb vezetés helyes példával szolgál;
- L. mivel a felelősségteljes kormányzás azt is jelenti, hogy a „fékek és egyensúlyok” rendezett rendszerét hozzák létre egyrészt az ellenőrök, könyvvizsgálók és belső ellenőrök, másrészt az operatív irányítás között;
- M. mivel a tényleges és hatékony belső ellenőrzést költségvetési elvként⁽¹⁾ fel kellene venni a költségvetési rendeletbe, amint azt a Bizottság az egységes belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló cselekvési tervről szóló fenti közleményében javasolta,
- N. mivel a magánszektor számvitelére és ellenőrzésére vonatkozó bizottsági irányelvek és ajánlások azt sugallják, hogy a Bizottság hisz a jó minőségű pénzügyi jelentés és ellenőrzés fontosságában;
- O. mivel a Bizottságnak az átláthatóság, valamint a jó minőségű pénzügyi információ és jelentés iránti valós elkötelezettsége kimutatásának leghathatósabb módja az, ha például jár elől, és pozitív igazoló nyilatkozatot (DAS) szerez az Európai Számvevőszéktől;

HORIZONTÁLIS KÉRDÉSEK***Az elszámolás megbízhatósága***

1. a tavalyi évhez hasonlóan megjegyzi, hogy – az egyéb bevételekre és előlegekre vonatkozó hatékony belső ellenőrzési eljárások hiányának hatásai kivételével – a Számvevőszék azon a véleményen van, hogy az Európai Közösségek konszolidált éves elszámolásai és az ahhoz fűzött megjegyzések hitelesen tükrözik a Közösségek 2004-es évre vonatkozó bevételeit és kiadásait, valamint év végi pénzügyi helyzetét (DAS, II. és III. pont);
2. megjegyzi, hogy a Bizottság azon a véleményen van, hogy a problémákkal az új számviteli rendszer fog foglalkozni 2005-ben (a Számvevőszék éves jelentése 1. fejezetének (17) bekezdése);

A nyitómérleg

3. megemlíti az új számviteli keretrendszer végrehajtásának irányába tett fejlődést; aggódik azonban a Számvevőszéknek a 2005-ös nyitómérleg meghatározásával kapcsolatos késedelem tekintetében tett megjegyzései miatt; felszólítja a Bizottságot, hogy a 2005-ös pénzügyi kimutatások megbízhatóságából fakadó következmények elkerülése érdekében a sürgősen foglalkozzon a Számvevőszék által azonosított hiányosságokkal;
4. megjegyzi, hogy az engedélyezésre jogosult tisztviselőknek kell a 2005-ös nyitómérleg meghatározásához szükséges számadatokat érvényesíteniük, valamint, hogy a számvitelért felelős tisztviselőnek kell bemutatnia ezt a pénzügyi információt és biztosnak kell lennie abban, hogy „megbízható és valós képet” nyújt (a Számvevőszék éves jelentése 1. fejezetének (45) bekezdése) és ezzel lehetővé teszi a Bizottság elnöke számára, hogy a Bizottság – mint kollégium – nevében, valamint a Szerződés rendelkezéseivel összhangban aláírja az elszámolást;
5. elfogadhatatlannak tartja az azzal kapcsolatos bizonytalanságot, hogy kinek a végső felelőssége e számadatok megállapítása; elvárja, hogy e nehézségeket 2006-ban oldják meg, és hogy a késlekedés ne tünjön úgy, mintha ez az engedélyezésre jogosult tisztviselők és a számvitelért felelős tisztviselő közötti együttműködés zavara volna;

⁽¹⁾ A jelenlegi költségvetési elvek, amint azokat a költségvetési rendelet 3. cikke meghatározza, a következők: „egységes, teljesség, évenkéntiség, egyensúly, elszámolási egység, globális fedezet, egyediség, hatékony és eredményes pénzgazdálkodás és átláthatóság”.

2006. április 27., csütörtök

6. reméli, hogy a bizottsági tevékenységekhez kapcsolódó ismeretlen bankszámlák – a Bizottság által 2005 októberében kezdeményezett – vizsgálatának eredményeit teljes mértékben a Parlament tudomására hozzák és nyomon követik;

7. elvárja, hogy az így feltárt számlákat auditálják, és az azokhoz kapcsolódó alapokat az általános költségvetésbe bevezessék;

Előfinanszírozás

8. megjegyzi, hogy az előfinanszírozások összegét – azaz: olyan pénz, amely már kifizetésre került a költségvetésből, de támogathatóként még nem fogadták el végleg vagy még nem használták fel – megközelítőleg 64 000 millió euróra (a Számvevőszék éves jelentése 1. fejezetének (30) bekezdése) becsülik, ami a költségvetés körülbelül kétharmadának felel meg;

9. úgy véli, hogy – a fel nem használt összegek és/vagy a támogatható kiadásként véglegesen még el nem fogadott összegek pénzügyi jelentőségének korlátozása érdekében – a Bizottságnak az előfinanszírozás tekintetében hatékony és eredményes politikát kell biztosítania (elkerülni a túlságosan bőkezű előlegeket és a programok és projektek lezárása tekintetében a túl hosszú késlekedéseket); felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a Parlament felelős bizottságának arról, hogyan tervezi a jövőben a fenti észrevételekkel összhangban történő előfinanszírozást;

Egy integrált belső ellenőrzési keretrendszer felé

10. üdvözlöli a Számvevőszék fent említett 2004/2. sz. véleményét, amely javaslatot tartalmaz a közösségi belső ellenőrzési keretrendszerre mint olyan keretrendszerre vonatkozóan, amelyen belül megkövetelik a pénzügyi ellenőrzésekkel kapcsolatos gyenge pontok elemzését, és a helyreigazító intézkedések azonosítását, továbbá felidéri annak az 57. pontjában meghatározott főbb elveit:

- „a közös elveket és szabványokat (...) az intézmények igazgatásának minden szintjén és a tagállamokban egyformán kell alkalmazni”;
- belső ellenőrzésnek „ésszerű” – és nem abszolút – „módon kell igazolnia az ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét, és a gazdaságosság, eredményesség és hatékonyság elveinek betartását”;
- az „ellenőrzési költségeknek arányban kell állniuk az általuk előidézett – mind monetáris, mind politikai értelemben vett – előnyökkel”;
- a „rendszernek egy olyan logikus láncolaton kell alapulnia, ahol az ellenőrzéseket egy közös szabványnak megfelelően végzik, jegyzik fel, és jelentik, és ami lehetővé teszi valamennyi résztvevő számára, hogy ennek bizalmat szavazzon”;

11. üdvözlöli a Barroso Bizottság azon lépését, hogy stratégiai célkitűzéssé tette az Európai Számvevőszék-től pozitív DAS megszerzésére való törekvést, ahogy azt a Bizottság 2005. január 26-i nyilatkozata is kifejti, amelynek címe: Stratégiai célkitűzések 2005–2009, Európa, 2010: Az európai megújulással kapcsolatos partnerség: prosperitás, szolidaritás és biztonság – COM(2005)0012;

12. szintén üdvözlöli a Bizottságnak az integrált belső ellenőrzési keretrendszer ütemtervéről szóló fent említett közleményét, a szakértői testületet és a cselekvési tervet, amely azt a Parlament 2003-as mentesítési állásfoglalására és a Számvevőszék 2004/2. sz. véleményének nyomon követésére adott válaszként követte;

13. támogatja a Bizottság azon erőfeszítéseit, hogy a Bizottság most prioritást biztosít az ügynek; felismeri azonban azt, hogy míg a Szerződés értelmében a Bizottság egyedül felelős a költségvetés végrehajtásáért, a költségvetésben szereplő öt euróból négyet valójában – megosztott irányítással – a tagállamok kezelnek; ennél fogva hangsúlyozza, hogy elengedhetetlen az, hogy a tagállamok tevékenyen részt vegyenek a kezdeményezésben, és hogy a tanácsi elnökségek elsődleges prioritássá tegyék ennek féléves munkaprogramjaikban külön tárgykörként való felvételét;

14. hangsúlyozza, hogy ha a Bizottság számoltatható el a kiadásokkal, akkor olyan mechanizmusokkal kell rendelkeznie, amelyek lehetővé teszik számára, hogy nyilatkozzon ezen elszámoltathatósággal kapcsolatban, valamint, hogy ha e mechanizmusokat nem bocsátják a rendelkezésére, elszámoltathatóságát meg kell változtatni;

2006. április 27., csütörtök

15. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió pénzgazdálkodásának hiányosságai nem szűkíthetők le csupán egy pozitív vagy negatív DAS kérdésre; ennélfogva figyelmeztet egy olyan pozitív DAS beszerzésének elkerülésére, amely mögött nincs meg a pénzgazdálkodás minőségének megfelelő javulása;
16. kiemeli, hogy a pénzgazdálkodással kapcsolatos felelősség a Bizottságé és a tagállamoké, valamint, hogy a Bizottság és a tagállamok feladata az, hogy együttesen biztosítsák azt, hogy a Számvevőszék képes legyen a hibakockázat megfelelő irányításával kapcsolatos fejlődés tekintetében számviteli bizonyítékot fel tárni;
17. úgy véli, hogy az unióbéli pénzgazdálkodás javulása felé haladást támogatni kell, és annak a Bizottságban és a tagállamokban elért fejlődés szoros nyomon követésével kell nyomatékot adni;
18. megjegyzi, hogy tagállamokat elszámoltathatóvá kell tenni az uniós pénzeszközök általuk történő felhasználásáért, és az elszámoltathatóság elsődleges eszközének a nemzeti parlamentnek és a médianak kell lennie; sürgeti a Számvevőszéket és a nemzeti ellenőrző szerveket további lépések megtételére annak érdekében, hogy a helyi pénzügyi ellenőrzések gyengeségeiről jó minőségű és könnyen elérhető információkat bocsássanak azok rendelkezésére;

Az integrált belső ellenőrzési keretrendszer végrehajtására vonatkozó eredményjelző

19. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen közzé – és Költségvetési Ellenőrző Bizottságának nyújtson be – olyan részletes eredményjelzőt, amely a pénzügyi tervek valamennyi területére vonatkozóan meghatározott időn belül elérendő pontos célokat tartalmaz az integrált belső ellenőrzési keretrendszer létrehozásához szükségesként meghatározott intézkedések végrehajtása tekintetében, és ennek alakulásáról hathavonta tegyen jelentést a hatáskörrel rendelkező bizottsága számára; ezen túlmenően azt várja el, hogy az integrált ellenőrzési keretrendszert 2009. május 1-jétől hajtsák végre, lehetővé téve a Bizottság számára a pozitív DAS vonatkozásában céldátum meghatározását;
20. további részletes információkat kér a végrehajtott és végre nem hajtott intézkedésekre, a késlekedések okaira, a határidőkre, a végrehajtás hatékonyságára stb. vonatkozóan – bizottsági szinten és tagállami (és adott esetben regionális) szinten –, hogy az elért eredmények és a még elintézendő, fennmaradó kérdések vonatkozásában átfogó képpel rendelkezhessen; felkéri a Bizottságot, hogy ezeket az információkat a 2005. évi mentesítési eljárás előkészületének részeként nyújtsa be;
21. felkéri a Számvevőszéket a következőkre:
 - kövesse nyomon és vizsgálja meg a javasolt cselekvési tervet a Bizottság hézagokra vonatkozó értékelése alapján, valamint vizsgálja meg a felülvizsgálati és ellenőrzési rendszerek hatékonyságát a hibakockázat kezelése tekintetében egy ötéves folyamatos pénzügyi ellenőrzési program során,
 - mérje fel az ehhez kapcsolódóan a felülvizsgálati és ellenőrzési rendszerek hatékony működéséről a főigazgatóságok által évente adott igazolást, valamint az ezek – különösen a tagállamokban – nem hatékony működése esetén meghozott kiegészítő intézkedések megfelelő voltát.
22. üdvözlöli a cselekvési tervben előirányzott 16 konkrét cselekvést; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a sikeres kimenetelt; hangsúlyozza, hogy az erőfeszítéseknek és szándékoknak egy megállapodás vagy álláspont-konvergencia formájában a Parlament részéről történő előzetes jóváhagyása ellentmond a független mentesítési hatóságként meglévő szerepének, valamint, hogy a Parlament ilyenképpen a Bizottságot csak utólagosan tudja elbírálni az elért eredmények tekintetében;

Igazoló nyilatkozat

23. megjegyzi, hogy a jelenlegi egyetlen igazoló nyilatkozat nem írja le megfelelően a sikeres és sikertelen területeket; megjegyzi, hogy az egyenértékű nemzeti ellenőrzési rendszerek szervezeti egységenkénti alapon kerültek összeállításra; javasolja, hogy a Számvevőszék vizsgálja felül a DAS-rendszert annak érdekében, hogy a Bizottság minden egyes főigazgatóságnak saját igazoló nyilatkozatot állapítson meg, az átfogó DAS-on belül;
24. megjegyzi, hogy egy ilyen rendszer – a nemzeti nyilatkozatok megfelelő rendszerével párosulva – egy olyan mátrixot hozna létre, amely azonosítaná a legaggasztóbb területeket, mind horizontálisan, a bizottsági programok terén, mind vertikálisan, a tagállami felelősség vonatkozásában;

2006. április 27., csütörtök

Egyszerűsítés

25. üdvözli a Bizottságnak a szabályozási környezet egyszerűsítésére irányuló kezdeményezését, amelynek különösen – többek között – a magánszemélyek és a kis- és középvállalkozások bürokratikus kötelezettségeinek csökkentését kell célul tűznie; hisz abban, hogy az integrált belső ellenőrzési keretrendszer végső célkitűzése csak akkor lesz elérhető, ha a túl sok és kiemelkedően szigorú szabályozások kezelésének terhe jelentősen csökken;

26. hangsúlyozza, hogy az egyszerűség és az átláthatóság a pénzügyi ellenőrzés leghatékonyabb eszközei közé tartoznak; felkéri ragaszkodni ahhoz, hogy a Bizottságnak – a rendszerek és programok megtervezésekor – figyelembe kell vennie az összefüggést az adott rendszer kívánt eredményei, az arra irányadó szabályok összetettsége, valamint a felmerülő hibák valószínűsége között;

27. felkéri a Bizottságot, hogy készítsen jelentést a meglévő szabályozási keretrendszer hatékonyságáról a különféle tagállami testületek által kiadott nyilatkozatok kezelési, igazolási és tanúsítási rendszerének vonatkozásában, a következők figyelembe vételével:

- a létező jogszabályok és szabályozói mechanizmusok tagállamok általi végrehajtásának pontos foka,
- annak az európai adófizetőket terhelő bürokratikus és igazgatási költségei,
- annak hozzáadott értéke a közösségi alapok nem megfelelő kezelésének megelőzésében és visszafizetésében,
- annak a felelősségi körök megfelelő elosztására gyakorolt hatása,
- a különböző létező nyilatkozati rendszerek összhangja,
- a szétszórt ágazati jogszabályok helyett az egységes tagállami nyilatkozati eljárás létrehozásának előnyei a költségvetési rendelet összefüggéseiben.

a fent említett elemzés eredményétől függően felhívja a Bizottságot a további munkálkodásra a megfelelő jogalkotási javaslatok tárgyában;

Nemzeti irányítási, igazoló és tanúsítási nyilatkozatok

28. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács visszautasítja a nemzeti politikai szintű előzetes nyilatkozatok és utólagos nyilatkozatok megtárgyalását; ennél fogva felszólítja a nemzeti állami számviteli bizottságokat, valamint a nemzeti parlamenteket, hogy kérjenek információkat kormányaiktól, és tárgyaljanak a parlamentben kormányaiknak az ECOFIN-Tanács fent említett következtetési 12. pontjára vonatkozó álláspontjáról, amely pont szövege a következő:

„Figyelembe véve a Bizottság és a tagállamok között meglévő egyensúly megkérdőjelezhetetlenségének, valamint operatív szinten a felelősség és elszámoltathatóság veszélyeztetettségének szükségességét, a Tanács hisz abban, hogy a meglévő operatív szintű nyilatkozatok az igazolás lényeges eszközeiként szolgálhatnak a Bizottság – és végső soron a Számvevőszék számára –, valamint, hogy azoknak hasznosnak és költséghatékonyak kell lenniük, és azokat a Bizottságnak – és végső soron a Számvevőszéknek – figyelembe kell vennie egy pozitív DAS megszerzése érdekében”

29. elutasítja a Tanács azon következtetését, hogy a Parlament által javasolt eszközök „megkérdőjeleznék a Bizottság és a tagállamok között meglévő egyensúlyt”, mivel azok pusztán csak hangsúlyozzák a tagállamoknak a Szerződés 274. cikke első bekezdésének második mondatában kimondott felelősségét;

30. üdvözli a Tanács azon kezdeményezését, amely a tagállamok felelősségének megerősítésére irányul a közös irányítással megvalósuló cselekvések ellenőrzésének fejlesztése érdekében azzal a céllal, hogy kedvező igazoló nyilatkozatot kapjanak, és különösképp üdvözli a Tanács elkötelezettségét a mellett, hogy a megfelelő nemzeti szinten készüljön összefoglaló a rendelkezésre álló ellenőrzésekről és nyilatkozatokról;

31. emlékeztet arra, hogy míg a Bizottság a Szerződés 274. cikke értelmében a költségvetés végrehajtásáért felelős, a tagállamok tartoznak felelősséggel a megosztott irányítású olyan alapok ellenőrzéséért, amelyeket az ágazati rendeletek és azok részletes szabályai határoznak meg;

2006. április 27., csütörtök

32. felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy a tagállamok szabadon szervezik meg ezeket az ellenőrzéseket oly módon, amelyeket az egyes tagállamok – intézményi és közigazgatási struktúráikra, és (mivel a tagállamoknak és a Bizottságnak is tiszteletben kell tartania a nemzetközi előírásokat) a vonatkozó nemzetközi előírásokra tekintettel – a legjobbnak tartanak, valamint, hogy a feladatok gyakorlatilag számos különböző, a gyakorlatban a nemzeti kormány minisztériumainak vagy a regionális kormányoknak jelentő szerv között oszlanak meg;
33. hisz abban, hogy a Bizottságnak törekednie kell a kifizető ügynökségek (közös agrárpolitika – KAP) és az irányító hatóságok (strukturális alapok) ugyanazon földrajzi elhelyezkedésére, és amikor csak lehetséges e kettő egyesítésére valamennyi tagállamban annak érdekében, hogy a Bizottság számára lehetővé váljon annak pontos nyomon követése, hogy hol, mikor, és miként költik el az EU-s alapokat az egyes tagállamok;
34. úgy véli, hogy mivel jelenleg nagyszámú felelős ellenőrző szerv működik, üdvözölni és támogatni kell az olyan kezdeményezéseket, amelyek célja a ellenőrzési rendelkezések szabványosítása;
35. hangsúlyozza, hogy a Szerződés 274. cikke azt is megköveteli, hogy a tagállamok működjenek együtt a Bizottsággal annak érdekében, hogy biztosítsák a költségvetési előirányzatoknak a gondos pénzgazdálkodás alapelveivel összhangban történő felhasználását;
36. ennél fogva megállapítja, hogy a Bizottságnak képesnek kell lennie arra, hogy az egyes tagállamoktól igazolásokat kérjen arra vonatkozóan, hogy ezen ellenőrzési feladatokat teljesen elvállalták, és különösen hogy az annak alapjául szolgáló ügyletekben lévő hibakockázatot elégségesen kezelik;
37. hisz abban, hogy – amint azt a 2003-as mentesítésekre vonatkozó, fent említett állásfoglalásában javasolta – minden megosztott irányítású közösségi alapra kiterjedő, politikai szintű és a pénzügyminiszter által aláírt nyilatkozatra még mindig szükség van, és óriási előrelépést jelentene;
38. elégedetten veszi tudomásul, hogy a Tanács és a Bizottság egyetértenek abban, hogy meg kell erősíteni a belső ellenőrzést; úgy véli, hogy ezt a célt az adminisztratív terhek növelése nélkül kell elérni, ezért ennek előfeltételeként egyszerűsíteni kell a vonatkozó jogszabályokat; úgy véli, hogy a kedvező igazoló nyilatkozat elérése érdekében előtérbe kell helyezni a közös irányításban működő alapok eredményes pénzgazdálkodását; úgy véli, hogy az ezt célzó előírásokat – ahol szükséges – a vonatkozó alapvető jogi aktusokban kell rögzíteni; megjegyzi, hogy a strukturális alapokhoz kapcsolódó fokozott felelősségük részeként, valamint a nemzeti alkotmányos követelmények szerint a tagállamok megfelelő ellenőrző hatóságai értékelést fognak készíteni arra vonatkozóan, hogy az irányítási és ellenőrzési rendszerek mennyiben felelnek meg a közösségi rendeleteknek; üdvözli, hogy ennek érdekében a tagállamok vállalták, hogy a megfelelő nemzeti szinten éves összefoglalót készítenek a rendelkezésre álló ellenőrzésekről és nyilatkozatokról;
39. felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy a lehetséges, tagállami szinten történő aláírás főként nem formai kérdés, hanem az elsősorban az aláírás szerint működő felülvizsgálati és ellenőrzési rendszerek elvárt minőségét tanúsító jelzés; emlékeztet a nemzeti irányítási nyilatkozatokról szóló, 2006. február 2-i állásfoglalására⁽¹⁾, amely elismerte, hogy a gyakorlatban ezek a nemzeti nyilatkozatok „a nemzeti keretrendszeren belül egynél inkább több nyilatkozatból állhatnak, aminek célja valamely tagállamokban fennálló szövetségi és decentralizált politikai rendszerek elismerése”;
40. megemlíti a tagállamok ellenállását, valamint pragmatikus és konstruktív kíván lenni, továbbá hangsúlyozza, hogy az a fontos, hogy megtalálják a jelenlegi ellenőrzési és felülvizsgálati rendszerek gyenge pontjai azonosításának módját, és hogy az EU-s alapok eredményesebb pénzgazdálkodásának elérése céljából megfelelő helyreigazító intézkedést vállaljanak;
41. üdvözli az arra vonatkozó tárgyalást, hogy melyik hatóság volna a célnak leginkább megfelelő, és felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy vegye fontolóra az ECOFIN-Tanács következtetéseinek 9. pontjában⁽²⁾ kifejtetteknek megfelelően, az ágazati szintű nyilatkozatokban meglévő tanácsi érdek által ösztönzött alternatív megközelítést;

(1) Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0043.

(2) „A Bizottságnak – a tagállamokkal együttműködve – értékelnie kell a jelenlegi, ágazati és regionális szintű ellenőrzéseket, valamint a meglévő igazolások és nyilatkozatok értékeit.”.

2006. április 27., csütörtök

Előzetes és utólagos nyilatkozatok a pénzügyi tervek valamennyi területe tekintetében

42. felhívja a figyelmet a következő szám adatokra:
- az 1994–1999-es időszakra a Bizottság a strukturális alappal kapcsolatban 1104 programot és a Kohéziós Alappal kapcsolatban 920 projektet hagyott jóvá (a Számvevőszék éves jelentése 5. fejezetének (4) bekezdése);
 - a 2000–2006-os időszakra a strukturális alappal kapcsolatban 606 program, a Kohéziós Alappal kapcsolatban 1163 projekt, valamint az előcsatlakozási strukturális politikák projektjeire vonatkozóan 72 eszköz van (a Számvevőszék éves jelentése 5. fejezetének (4) bekezdése);
 - minden egyes program jó néhány ezer projektet tartalmazhat (a Számvevőszék éves jelentése 5. fejezetének (10) bekezdése);
 - a KAP alapján 91 kifizető ügynökség létezik (lásd a Számvevőszék éves jelentésének 4.2. táblázatát);
43. teljesen egyetért a Számvevőszékkel, mikor az azt állítja, hogy a „strukturális intézkedésekkel kapcsolatos kiadások jogszerűségében és szabályszerűségében rejlő legfőbb veszélyek az irányítási eljárásba beavatkozó szervek és hatóságok változatosságából, az évek során végrehajtandó programok és projektek nagy számából, valamint az irányítási és ellenőrzési rendszerek potenciális gyenge pontjainak köréből erednek”; szintén egyetért azzal a kijelentéssel, hogy „a kiadások támogathatóságára irányadó számos feltétel nem mindig egyértelmű, ami az eltérő értelmezések veszélyét hordozza” (a Számvevőszék éves jelentése 5. fejezetének (10) bekezdése);
44. hangsúlyozza, hogy a projektek, programok és kifizető ügynökségek nagy számának köszönhetően sem a Bizottság, sem pedig – végső soron – a Számvevőszék nincs olyan helyzetben, hogy alaposan megvizsgálhasson minden egyes, az elsődleges vagy másodlagos ellenőrzési szintről származó egyedi igazolást és/vagy ellenőrzési jelentést;
45. ennélfogva azon a véleményen van, hogy a pénzügyi tervek egyes területein belül meglévő, óriási számú egyedi igazolásokat és/vagy ellenőrzési jelentéseket minden egyes főbb ágazatban tagállami központi szinten egységesíteni kell, amivel garantálni kell az alacsonyabb szinten kiadott egyedi nyilatkozatokban szereplő információk minőségét; javasolja, hogy tagállamok tevékenyen vegyenek részt az ellenőrzési láncban a független ellenőrzési eredmények felhasználhatóságának növelésében; hisz abban, hogy ez a megközelítés jelentősen támogatná az egyszerűsítést, és hogy értékes körképet nyújtana a nemzeti szintű ügyletek jogszerűségéről és szabályszerűségéről, valamint, hogy ennek megfelelően hozzájárulna az elkészítendő igazoláshoz;
46. felszólítja a Bizottságot, hogy az integrált belső ellenőrzési keretrendszerre vonatkozó fent említett cselekvési terv végrehajtásával összefüggésben nyújtson be javaslatokat e kiegészítő rendelkezések formája és tartalma tekintetében, és ideiglenes intézkedésként felszólítja a tagállamokat, hogy azonosítsák a nyilatkozatok kiállításáért felelős és elszámoltatható központi szintű szervet, és erről megfelelően tájékoztassák a Bizottságot;

Előzetes közzétételi nyilatkozat

47. megismétli, hogy a formális előzetes közzétételi nyilatkozatnak azt kell megerősítenie, hogy a tagállam által életbe léptetett szervezeti struktúrák megfelelnek a közösségi jogszabályok követelményeinek, valamint, hogy azok – a szubszidiaritás elvével összhangban – várhatóan hatékonyak lesznek az alapul szolgáló ügyletekkel kapcsolatos csalások és hibák kezelése tekintetében;
48. azon a véleményen van, hogy a tagállami központi szintű előzetes közzétételi nyilatkozatot a közösségi alapok irányításáért és ellenőrzéséért felelős egyes kifizető ügynökségek (közös agrárpolitika) és irányító hatóságok (strukturális alapok) igazgatóitól származó, egyenértékű nyilatkozatokkal lehetne alátámasztani;

Utólagos igazoló nyilatkozat

49. megjegyzi, hogy a tagállami központi szintű utólagos igazoló nyilatkozat figyelembe vehetné az elszámoltathatósági folyamat többéves vonulatát, valamint a legtöbb közösségi program többéves jellegét, és ugyanakkor igazolhatná, hogy az ellenőrzési rendszerek a kérdéses évben hatékonyan működtek;
50. elvárja, hogy a tagállami központi szintű utólagos nyilatkozat az egyes kifizető ügynökségek (KAP) és irányító hatóságok (strukturális alapok) igazgatóitól származó nyilatkozatokra, és az igazoló szervek igazgatói által kiállított igazolási jelentésekre épüljön;

2006. április 27., csütörtök

A költségvetési rendelet 53. cikkének (5) bekezdése

51. ragaszkodik ahhoz, hogy a pénzügyi tervek valamennyi területén egy ilyen, tagállami központi szinten történő ágazati egységesítés életbe léptetéséig, valamint észelve a tagállamok az iránti vonakodását, hogy megadják a Bizottságnak az igazolást, amire szüksége van, a Bizottságnak teljesen alkalmaznia kell a költségvetési rendelet 53. cikkének (5) bekezdését, ami kimondja, hogy a Bizottság az EK-Szerződés 274. cikkével összhangban „végső elszámolási eljárások vagy pénzügyi korrekciós mechanizmusok” alkalmazásával vállal végleges felelősséget a költségvetés végrehajtására;

52. felszólítja a tagállamokat, hogy adjanak ki önkéntes nemzeti szintű nyilatkozatot a 45. pontban leírt értelemben; ajánlja, hogy bármely, ilyen nyilatkozatot kiadó tagállamot csökkentett mértékű ellenőrzési programnak vessenek alá, ha a Bizottság úgy érzi, hogy ez ténylegesen alacsonyabb hibakockázatot jelentene, mint egy olyan tagállam, amely nem állít ki ilyen nyilatkozatot;

53. felszólítja a Bizottságot, hogy az elszámolások utólagos ellenőrzésére irányuló átfogóbb programot dolgozzon ki, valamint hogy minden olyan esetben függessze fel a kifizetéseket, illetve alkalmazzon pénzügyi kiigazításokat, amikor nem szerez bizonyosságot a tagállamoktól;

54. hangsúlyozottan felszólítja a nemzeti parlamenteket (elsősorban a nemzeti számvevőszéki bizottságokat és az Európai és Közösségi Üggyelközlő Bizottságok Konferenciájának Európai Unión belüli parlamenti bizottságait – COSAC), hogy ezt a kérdést vitassák meg nemzeti kormányukkal;

55. felszólítja a Bizottságot és a Számvevőszéket, hogy konkrét bizonyíték alapján erősítse meg, hogy a tagállami központi szintű és a pénzügyi terv valamennyi területére vonatkozó konszolidáció, amely révén az egyedi jelentések és/vagy ellenőrzési jelentések minősége biztosított, eredményes támogató intézkedést jelent a megosztott irányítás alá tartozó valamennyi közösségi pénzeszközre kiterjedő átfogó politikai szintű nyilatkozat vonatkozásában;

Átláthatóság

56. üdvözli a Bizottság átláthatósági kezdeményezését, és attól olyan határozott intézkedéseket és jogalkotási javaslatokat vár, amelyek az EU-pénzeszközök elköltésének és kezelésének módja vonatkozásában átláthatóságra vezetnek;

57. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen meg mindent hatáskörén belül a tagállamok arra történő rábírására, hogy biztosítsanak nyilvános hozzáférést az EU-pénzeszközök közös kezelésű projektjeire és a kedvezményezettekkel kapcsolatos információkhoz;

58. úgy érzi, hogy a jelenlegi helyzet – amelyben a legtöbb tagállam nem biztosít nyilvános hozzáférést az EU-pénzeszközök közös kezelésű projektjeire és a kedvezményezettekkel kapcsolatos információkhoz – nem szolgálja az EU-ban az általános átláthatóságot; ezért nyomatékosan sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat e rendellenesség megoldására;

59. hangsúlyozza, hogy gondok merülnek fel annak kapcsán, ahogyan a tagállamok jelenleg alkalmazzák a központosított közvetlen irányítás alatt kezelt pénzeszközök előzetes és utólagos nyilvánosságára vonatkozó szabályokat, mivel nehéz az információk lehívása miatt, hogy a főigazgatóságok eltérő módon hozzák nyilvánosságra az adatokat az interneten;

60. felhívja a figyelmet, hogy nagyobb nyilvánosságra van szükség a Bizottságot tanácsokkal ellátó különböző típusú szakértői csoportok és a komitológiai eljárásban tevékenykedő bizottságok vonatkozásában;

61. követeli, hogy a Bizottság tegye a nyilvánosság számára egyszerűen hozzáférhetővé az információkat a különböző típusú szakértői csoportokról, beleértve a csoportok tevékenységére és tagságára vonatkozó adatokat is;

A nemzeti számvevőszékek lehetséges szerepe

62. emlékeztet rá, hogy fent említett 2003. évi mentesítési állásfoglalásában elengedhetetlennek tekintette „annak megvizsgálását, hogy a folyamatban miként játszhatnának operatívabb szerepet a nemzeti ellenőrző intézmények” (77. pont);

2006. április 27., csütörtök

63. hisz abban, hogy a nemzeti számvevő intézményeknek érdeke – és ezáltal vizsgálati felelőssége is – tudni, hogy vannak-e a nemzeti elszámolásokban olyan tényleges vagy feltételekhez kötött kötelezettségek, amelyek az EU-rendeleteknek való elégtelen megfelelésből erednek;
64. hisz abban, hogy a nemzeti számvevő intézmények ellenőrizhetnék a nemzeti közigazgatás által létrehozott belső ellenőrzési rendszereket, valamint az azok alapjául szolgáló, a saját országukban végzett műveletek szabályosságát és jogszerűségét;
65. felhívja a nemzeti ellenőrzési szerveket a felelősség vállalására az EU-pénzeszközök helyi felhasználásának ellenőrzéséért, hogy ezzel szükségtelenné tegyék a Számvevőszék nemzeti irodáinak létrehozását;
66. hisz abban, hogy egy ilyen, a nemzeti szintű tevékenységekre összpontosító ellenőrzés hozzájárulhat a hatékony ellenőrzés szükségességének nagyobb fokú felismeréséhez és útmutatást nyújthat a nemzeti parlamenti képviselők számára kormányuk ECOFIN-ban képviselendő álláspontjának kialakításához; felkéri továbbá a nemzeti számviteli bizottságokat, hogy vitassák meg ezt a kérdést nemzeti számvevőszékükkel;
67. javasolja annak megfontolását, hogy hívják meg a Számvevőszék éves jelentésének a Parlament megfelelő bizottsága előtti előadására a nemzeti ellenőrzési szervek és a nemzeti parlamenti költségvetési ellenőrző bizottságok képviselőit;

A Bizottság belső ellenőrzési rendszere

Éves tevékenységi beszámolók és nyilatkozatok

68. megjegyzi, hogy az előrehaladás ellenére a Számvevőszék jelentéseiben továbbra is az szerepel, hogy további fejlődés szükséges;
69. felhívja a tagállamokat – a néhányuk által követett helyes gyakorlattal összhangban – annak biztosítására, hogy a nemzeti, és adott esetben a regionális ellenőrző intézmények tegyenek közzé éves jelentést az elköltött uniós pénzeszközökről;
70. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Számvevőszék jelentéseiben továbbra is szerepel, hogy „még mindig nem elégséges a Bizottság részéről a mutatók kidolgozása és használata a belső ellenőrzési rendszerek minőségének, és az azok alapjául szolgáló műveletek jogszerűségének és szabályosságának folyamatos nyomon követéséhez” (1.53. pont); teljes mértékben osztja a Számvevőszéknek az INTOSAI-előírásokon alapuló megállapítását, amely szerint az irányítás a felelős az előrehaladás pontos értékelését lehetővé tevő mutatók kidolgozásáért;
71. elvárja a Bizottságtól, és különösen annak az éves tevékenységi jelentésekre és nyilatkozatokra vonatkozó útmutatók kidolgozásáért felelős központi osztályaitól, hogy elsőbbséget biztosítsanak olyan mutatók kidolgozásának, amelyek közvetlenül kapcsolódnak a jogszerűséghez és szabályosságához;
72. üdvözli a Számvevőszék választát a főigazgatók által 2003-ban és 2004-ben kifejezett fenntartásokra (1.2. sz. táblázat), és megjegyzi, hogy:
- a pénzügyi tervek hét részéből ötre vonatkozóan a Számvevőszék olyan hiányosságokat állapított meg, amelyek nem szerepeltek a főigazgatók nyilatkozatában;
 - három részre vonatkozóan a nyilatkozatok nem feleltek meg a Számvevőszék ellenőrzési következtetéseinek;
 - két részre vonatkozóan a nyilatkozatok a javításokat követően feleltek meg;
 - két részre vonatkozóan a nyilatkozatok azonnal megfeleltek;
73. felszólítja a Bizottság Főigazgatóságait, hogy pontosabban írják le igazolásuk forrását és biztosítsák, hogy nyilatkozataik az alapul szolgáló műveletekben rejlő hibakockázat általuk történt megfelelő kezelésének igaz és valós képét tükrözik;

Összefoglaló jelentés

74. emlékeztet arra, hogy 2003. évi mentesítési állásfoglalásában felszólította a Bizottságot, hogy „alakítsa át az éves összefoglaló jelentést a Bizottság irányítására és pénzügyi ellenőrzéseinek egészére vonatkozó konszolidált igazoló nyilatkozattá” (62. pont);

2006. április 27., csütörtök

75. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Bizottság „nem teszi meg az ajánlott lépést” azon az alapon, hogy – amint azt a fent említett, a 2003. évi mentesítési határozatok nyomán követéséről szóló, a Bizottság által az Európai Parlamentnek benyújtott jelentés mellékletében szerepel;

„Az összefoglaló jelentés olyan aktus, amelyen keresztül a Bizottság úgy gyakorolja politikai felelősségét, hogy elemzi az éves tevékenységi jelentéseket és azok nyilatkozatait, és azáltal, hogy álláspontot fogad el a legfontosabb horizontális kérdésekre vonatkozóan, beleértve a bizottsági szinten orvoslást igénylő kérdésekkel kapcsolatos megfelelő lépéseket is. Ez a megközelítés azon a reformon alapul, amely – az érintett biztos politikai felügyelete alatt – a főigazgatókra és a szolgálatok vezetőire decentralizálta az irányítási felelősséget;”

76. hangsúlyozza, hogy miközben az ügyletekért való végső felelősség a reformot követően – helyesen – a legfőbb irányítók (főigazgatók) kezében van, az ellenőrzési rendszerekért való végső felelősségnek a központban kell lennie és nem a periférián; megjegyzi, hogy a Számvevőszék támogatja ezt a véleményt, és erre vonatkozó egyértelmű ajánlást fogalmazott meg (1.57. pont);

77. nincs meggyőződve arról, hogy a kockázatokat ellenőrzés alatt tartják, és azon az állásponton van, hogy a Bizottság alaptalanul jelentette ki a fent említett 2004-es összefoglalóról szóló közleményének 7. oldalán, hogy a helyzet „általánosságban kielégítő”;

78. megjegyzi, hogy az éves tevékenységi jelentések és a fent említett 2004-es összefoglalóról szóló közlemény a belső ellenőrzési rendszer részei, valamint hogy a belső ellenőrzés a Bizottságban sosem lesz erősebb, mint a mögöttes politikai akarat;

79. a következő intézkedéseket tartja minimálisan szükségesnek – anélkül, hogy egyetlen megoldást írna elő – annak érdekében, hogy a Kollégiumot olyan helyzetbe hozza, hogy megfelelhessen a Szerződés 274. cikkében foglalt követelményeknek a Bizottság, mint intézmény helyzetére vonatkozóan:

- mivel a belső ellenőrzési rendszert a Költségvetési Főigazgatóság Központi Pénzügyi Szolgálatja dolgozza ki, és mivel a pénzügyi ellenőrzések decentralizációja az egyes részlegekben működő ellenőrzési rendszerek erős központi felügyeletét követeli meg, e főigazgatóság főigazgatójának formális véleményt kellene nyilvánítania a belső ellenőrzési rendszerek minőségéről és hatékonyságáról;
- mivel az összefoglaló jelentést a Bizottság Főtitkára készíti, és a Bizottságnak mint intézménynek az összefoglaló jelentés tartalmára vonatkozó álláspontjának elfogadása során történő támogatása érdekében a Főtitkárnak – aki végső operatív, végrehajtói felelősséggel tartozik az igazgatásért – formális igazoló nyilatkozatot kellene adnia a főbb irányítók (főigazgatók) egyéni nyilatkozatainak minőségére vonatkozóan;
- a Bizottság belső ellenőrének ellenőrzési vélemény formájában értékelnie kellene a vezetőség éves tevékenységi jelentéseiben és összefoglaló jelentésében leírt ellenőrzések minőségét és hatékonyságát, a főtitkár igazoló nyilatkozata tekintetében,
- a felelős biztosnak – esetlegesen egy nemleges igazoló nyilatkozat formájában, az engedélyezésre jogosult tisztviselők felelőssége megkérdőjelezésének elkerülése érdekében – alá kellene írnia a főigazgató nyilatkozatát, ami áthidalná azt a hézagot, ami a főigazgató egyedi igazoló nyilatkozata és a Kollégium intézményi igazoló nyilatkozata között van;

80. felszólítja ezért a Bizottságot, hogy az e megfontolásokkal kapcsolatos álláspontját egy részletes és átfogó, valamennyi lényeges kérdést kifejtő és megvitató jelentés formájában juttassa el illetékes bizottságának; elvárja a Bizottságtól, hogy – amennyiben nem ért egyet a fenti megfontolásokkal – részletesen fejtsse ki, hogyan lesz képes más módon megszerezni a Szerződés 274. cikke szerinti felelősség teljesítéséhez szükséges igazolást;

A számvitelért felelős tisztviselő

81. emlékeztet arra, hogy fent említett 2003. évi mentesítési állásfoglalásának 10. pontjában felszólította a Bizottságot, hogy az akkori számvitelért felelős tisztviselőt nevezze ki pénzügyi főtitisztviselővé, aki ellátná a vezetőség intézményi ellensúlyának szerepét a 39 szolgálatban; sajnálatát fejezi ki, hogy a költségvetési rendelet javasolt módosítása távolról sem tesz eleget ennek az ajánlásnak; teljes mértékben egyetért a Számve-

2006. április 27., csütörtök

vőszék azon megállapításával, amely a Számvevőszék 2005/10. sz., az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom rendelet módosításáról szóló tanácsi rendelettervezetről szóló véleménye (53) bekezdésében szerepel, miszerint „[a számvitelért felelős tisztviselőre vonatkozóan] javasolt módosítások nem elég radikálisak ahhoz, hogy megoldják azokat a problémákat, amelyeket kezelni hivatottak”;

82. hangsúlyozza, hogy a számvitelért felelős hivatásos tisztviselő szerepe túlmutat azon, hogy összeállítsa vagy összesítse az engedélyezésért felelős tisztviselőktől kapott számadatokat; felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy a számvitelért felelős tisztviselő egyszerű aláírása mindaddig pusztán látszólagos előrelépés lesz, amíg a számvitelért felelős tisztviselő nem lesz abban a helyzetben, hogy a maga részéről – és ne csak a főigazgatótól kapott tájékoztatás alapján – nyilatkozhasson a kérdéses elszámolások igaz és valós voltáról;

83. megismétli a magánszektor legjobb gyakorlatával összhangban lévő azon ajánlását, hogy a számvitelért felelős tisztviselőt minősítse fel a Bizottság pénzügyi jelentése és belső ellenőrzési rendszere egységének minőségéért való különös felelősséggel rendelkező pénzügyi főtisztviselővé;

84. hangsúlyozza, hogy a Bizottság pénzügyi jelentésének és belső ellenőrzési rendszerének minőségéért felelős pénzügyi főtisztviselőnek rendelkeznie kell e minőség biztosításához szükséges hatáskörökkel, amelyek magukban foglalják a főigazgató igazolásának vizsgálatához szükséges eszközöket is;

85. üdvözli a Bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy felhívja a tagállamok figyelmét a Szerződés 274. cikke szerinti kötelezettségeikre, de nemtetszését fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság nem nézi kritikus szemmel az e cikk szerinti saját kötelezettségeit; felszólítja ezért a Számvevőszéket, hogy adjon véleményt a Bizottság e cikknek való megfeleléséről, és a számvitelért felelős tisztviselő és a leendő pénzügyi főtisztviselő helyzetéről és szerepéről egy bonyolultabb számviteli környezetben;

86. tudni kívánja továbbá, hogy a Számvevőszék véleménye szerint a Bizottság belső ellenőrzési struktúrái megfelelnek-e azoknak az ajánlásoknak, amelyeket a Bizottság a magánszektor számára javasol például a Tanács és az Európai Parlament számára kiadott „A társasági jog modernizálásáról és a társaságirányítás javításáról az Európai Unióban – terv az előrelépés érdekében” című (COM(2003)0284) bizottsági közleményben, illetve hogy ez kívánatos-e;

87. felszólítja a Számvevőszéket, hogy tájékoztassa az illetékes bizottságát az ezen állásfoglalás elfogadását követő második hónap vége előtt arról, hogy elfogad-e egy ilyen vélemény kibocsátására, illetve – igenlő válasz esetén – az elvégzendő munkára vonatkozóan egy jelzésértékű ütemezés benyújtására irányuló felkérést;

Hálózatépítés

88. felszólítja a Bizottságot, hogy a pénzügyi ellenőrző szervezetek és testületek tekintetében hozzon létre egy hálózatot (beleértve e a Költségvetési Ellenőrző Bizottság tagjainak jelenlétében megtartott éves ülést is), amely megvitatja és kicseréli az EU általános belső ellenőrzési rendszereivel (beleértve a belső ellenőrzést is) és elszámoltathatósági kérdésekkel kapcsolatos tapasztalatokat, elősegítve ezáltal a tagállamok és az Európai Unió közötti hatékonyabb együttműködést;

89. felszólítja illetékes bizottságát, hogy nyújtson megfelelő forrásokat az EU költségvetéséből egy ilyen hálózat számára;

Hibaaárányok, elfogadható hibakockázat és költség-haszon elemzés

90. hisz abban, hogy egy globális hibaaárány csak azt jelzi, hogy valami nincsen rendben, de nem jelzi, hogy mi a probléma, és hogy amire szükség van, az a hibák eredetére, gyakoriságára, természetére és pénzügyi hatására, valamint azokról a tényezőkre vonatkozó pontos információ, amelyekre nézve lépéseket kell tenni a jövőbeni hibák megelőzése érdekében;

91. üdvözli, hogy a Számvevőszék átértékelte DAS megközelítését úgy, hogy a központi kérdés most az, hogy a közösségi és nemzeti szinten alkalmazott felügyeleti és ellenőrzési rendszerek megfelelő igazolást jelentenek-e a Bizottság számára az alapul szolgáló műveletek jogszerűsége és szabályszerűsége tekintetében;

2006. április 27., csütörtök

92. azon az állásponton van, hogy az előzetes elfogadható hibakockázat meghatározása szükséges lépés egy eredményes és hatékony belső ellenőrzési keret meghatározásával összefüggésben;
93. hisz továbbá abban, hogy az alapul szolgáló műveletekben egy elfogadható hibaarányt csak akkor lehet megállapítani, amikor ismert a kiadások ellenőrzésére szánt költség; ezért üdvözli azon intézkedéseket, amelyeket az ellenőrzések költség-haszon elemzésére a fent említett integrált belső ellenőrzési keretrendszerre irányuló cselekvési tervvel vezettek be;
94. úgy véli, hogy –, mint ahogy az a Számvevőszék fent említett 2004/2. sz. véleményének (55) bekezdésében is szerepel – az ellenőrzések költségei és az általuk szerzett előnyök közötti összefüggés kritikus szempontot jelent egy program vagy egy politika ellenőrzési stratégiájában, és ezért „nyitottnak és átláthatónak” kell lennie;
95. ennél fogva hisz abban, hogy az ellenőrzések költségeinek és előnyeinek egyensúlyát a politikai és költségvetési hatóságoknak (Parlament és Tanács) kell jóváhagyniuk a Bizottság részletes javaslata alapján, ezzel az elfogadható hibakockázat egy bizonyos szintjét elfogadva; támogatja ezért a Bizottságnak az intézményközi párbeszéd 2006-ban történő megkezdésére irányuló kezdeményezését;
96. hisz továbbá abban, hogy különböző költségvetési területeken különböző lehet az elfogadható hibakockázat, az adott műveletek fajtáitól és kockázataitól függően;
97. felszólítja a Bizottságot, hogy jelezze a lehető legnagyobb részletességgel, hogy a költségvetés mely területeit tekinti magas kockázatúnak, közepes kockázatúnak és alacsony kockázatúnak, továbbá hogy ellenőrzési és belső ellenőrzési tevékenységét ennek megfelelően igazítsa ki;
98. felszólítja a Számvevőszéket, hogy ellenőrzési véleménye kialakítása során vegye figyelembe a költségvetési és politikai hatóságok által meghatározott kockázati elfogadhatóságot;

Számvevőszék

99. emlékeztet arra, hogy a Számvevőszék elnöke által az illetékes bizottság előtt Strasbourgban 2005. november 14-én tartott beszédében azt mondta, hogy a Számvevőszéken „folyamatban van a szervezete és a szakértői értékelés által követendő módszerek kidolgozása”; megjegyzi, hogy a Számvevőszék független vizsgálatára 1977-ben történt létrehozása óta nem került sor; üdvözli a kezdeményezést és tudomásul veszi, hogy a szakértői értékelés – néhány tagállamban követett gyakorlathoz hasonlóan – külső értékelés lesz, és hogy a cél a Számvevőszék tevékenysége minőségének és helytállóságának értékelése, illetve annak egyértelmű megjelölése, hogy a Számvevőszék mely területeken tanulhat másoktól, beleértve a tagállamokat és olyan más államokat, mint az Egyesült Államok és Új-Zéland;
100. felhív arra, hogy ez a felülvizsgálat fontolja meg azt a kérdést, hogy vajon a Számvevőszék erőforrásai elegendőek-e célkitűzései elérésére;
101. felszólítja a Számvevőszéket, hogy a szakértői értékelés előkészítésének részeként, nyújtson be jelentést illetékes bizottságának, amely jelentésben a Számvevőszék kritikusan és szakszerűen bemutatja erősségeit és gyengeségeit, illetve azt, hogy a számvevőszék irányítási szerkezete lehetővé teszi-e, hogy megfeleljen az eredményességre és hatékonyságra, a tulajdonra és vezetésre vonatkozó követelményeknek; felszólítja továbbá a Számvevőszéket, hogy tájékoztassa az illetékes bizottságát és fő ügyfelét az e folyamat során tett valamennyi lépésről, és nyújtsa be végső és közbenső jelentéseit ennek a bizottságnak;
102. felhívja a Számvevőszéket, hogy e jelentésben alaposan és részletesen fontolja meg a hatékony pénzügyi ellenőrzések megvalósításának mérésére és értékelésére szolgáló javított technikák munkaprogramjába történő felvételét;
103. üdvözli a Számvevőszék ellenőrzési eredményei bemutatásának fejlesztésére irányuló erőfeszítéseit, különösen az olyan táblázatok és mutatók használatát, mint a strukturális intézkedések tekintetében a tagállamokban meglévő irányítási és ellenőrzési rendszerek végrehajtásának értékelését (az éves jelentés 4. fejezetének 2. melléklete és 5. fejezetének 1. melléklete); kifejezi azon reményét, hogy az ilyen táblázatok és mutatók használata kiterjesztésre kerül a jövőbeni jelentésekben;

2006. április 27., csütörtök

104. úgy találja, hogy a teljesítményértékelés hatékony eszköz lehet a tagállamok által az uniós pénzeszközök kezelésének javítására tett erőfeszítések értékelésére; ezért kéri, hogy a Bizottság és a Számvevőszék is hozza nyilvánosságra a tagállamok ellenőrzési rendszerének gyengeségeit és erősségeit;

105. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az 5. fejezet 1. mellékletében szereplő táblázat csak néhány tagállamot tartalmaz, és felszólítja a Számvevőszéket, hogy találja meg a módját és eszközeit annak, hogy egyértelműbb és konkrétabb információkat foglaljon bele a különböző ágazatok és tagállamok gyengeségeiről;

106. emlékeztet arra, hogy a Parlament 2003. évi mentesítő állásfoglalásában már kérte a DAS-módszer-tan továbbfejlesztését annak érdekében, hogy évről évre információ legyen nyerhető a javulásokról a különböző tagállamokban, minden egyes ágazatban;

107. emlékezteti a Számvevőszéket arra, hogy – a tagok kabinetjének egy főre történő csökkentésével – jelentősen növelhetők lennének operatív szolgálatai;

ÁGAZATI KÉRDÉSEK

Bevétel

108. megjegyzi, hogy mára a Közösség messze legfontosabb bevételi forrását a bruttó nemzeti bevétel (GNI) alapján számított hozzájárulások képezik (2004 összes bevételének kétharmadát), és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Számvevőszék jelentős különbségekről számol be a tagállamok statisztikai hivatalainak felügyeleti és ellenőrzési rendszerei között (3.48. pont), mivel ez befolyásolhatja a tagállami hozzájárulások kiszámításához használt adatok minőségét;

109. felszólítja a Bizottságot, hogy tájékoztassa illetékes bizottságát azokról az intézkedésekről, amelyeket a nemzeti számlák megbízhatóságának, összehasonlíthatóságának és teljességének javítása érdekében tett vagy tenni fog;

A közös agrárpolitika

110. meglepedéssel veszi tudomásul, hogy a Számvevőszék először bocsát ki pozitív beszámolót az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer (IACS) szerinti kiadásokról, és úgy véli, hogy ez a rendszer – hatékony végrehajtása esetén – hatékony eszközt képezi a szabálytalan kiadásokkal kapcsolatos kockázat csökkentésének;

111. megjegyzi ezen túlmenően, hogy a rendszert Görögország még mindig nem teljes egészében hajtja végre – ahogy annak 1993 óta történnie kellene, és hogy a Számvevőszék először jelöli meg az indokot, nevezetesen: „a mezőgazdasági termelők szövetségei ellenőrzik valamennyi adat betáplálását a számítógépbe”; megjegyzi továbbá, hogy „ezeknek a szabálytalan változásoknak a becsült pénzügyi hatása legalább 10 000 000 euró, és hogy a teljes követelési időszakra vonatkozó hatás jelentősen nagyobb is lehet” (4.8. pont); megjegyzi, hogy a görög kormány cáfolta ezeket az állításokat és 2005 novemberében tárgyalásokat kezdett a Bizottsággal az ügy rendezése érdekében; úgy érzi, hogy a görög kormánynak – és nem a mezőgazdasági termelők szövetségeinek – kellene ellenőriznie az adatbevitelt;

112. megjegyzi, hogy a jelenlegi rendszerben a helyesbítéseket túl gyakran az adófizetők fizetik meg és nem a költségvetési támogatás végső kedvezményezettje, aki a hibát elköveti; azon az állásponton van, hogy a helyesbítéseknek ezért csak korlátozott mértékű megelőző és elrettentő hatása van a kedvezményezettekre és irányítókra;

113. tudomásul veszi a Számvevőszék igazoló szervezetek munkájának hatókörével kapcsolatos elégedetlenségét (4.60. pont), amiért az nem nyújt közvetlen igazolást arra vonatkozóan, hogy a kérelmezők által szolgáltatott és a kifizető ügynökségek által a jogos kifizetés kiszámításához használt információk helyesek, és ezáltal a kifizetések jogszerűek és szabályszerűek; kifejezetten felszólítja a Bizottságot, hogy követelje meg az igazoló szervezetektől az első szintű ellenőrzések működésének vizsgálatát;

114. teljes mértékben támogatja a Számvevőszék álláspontját, hogy a Bizottság kifizetés utáni ellenőrzései, amelyek csak három tagállam felkeresését foglalják magukba, túl korlátozottak (4.58. pont) ahhoz, hogy lehetővé tegyék a Bizottság számára annak megállapítását, hogy rendelkezik az „ésszerű igazolással a kiadásokra vonatkozó közösségi jogszabályoknak való megfelelésre vonatkozóan”;

2006. április 27., csütörtök

A vidékfejlesztési politikán belüli erdőgazdálkodási intézkedésekről szóló 2004/9. sz. külön jelentés

115. osztja a Számvevőszék arra vonatkozó kritikáját, hogy nincs az EU-ban általánosan alkalmazott fogalom meghatározás az erdőre és más fás területekre vonatkozóan, miközben az ENSZ már 10 évvel ezelőtt általános fogalom meghatározásokat alakított ki az erdőre és a fás területre; kiemelten ajánlja, hogy a Bizottság vezessen be egy közös terminológiai minimumot; pl. egy sor, az Unió különböző éghajlati övezeteinek megfelelő fogalom meghatározást; kéri a Bizottságot, hogy használja ezeket a fogalom meghatározásokat az EU erdőgazdálkodási intézkedéseinek és kiadásainak célzottabbá tétele érdekében;

116. elfogadhatatlannak tartja, hogy néhány új tagállamban az EMOGA kifizető ügynökségek akkreditációja a csatlakozás óta nem fejlődött be; felhívja a Bizottságot munkájának a lehető legkorábban történő befejezésére, mivel az EMOGA-nak az elkövetkező években jelentős összegeket számítanak fel, és a további hosszabbítás egyértelműen elkésztet vagy késleltetett kifizetéseket fog okozni e tagállamok számára;

117. megjegyzi, hogy nincs koherencia egyrészt az EU erdőgazdálkodási intézkedéseire vonatkozó 2000-től 2006-ig tartó 7 éves programozási időszak és az ezen időszakra kiutalt pénzeszközök, illetve másrészt a legfontosabb erdőtelepítési eszköz között, amely a kedvezményezetteknek 20 éven át hektáronként fizetett éves támogatásból áll a mezőgazdasági terület erdővé történő átalakításából adódó bevételkiesésük kompenzálására; aggodalmát fejezi ki a Számvevőszék azon megállapítása miatt, hogy a támogatások összege lényegesen meghaladja a programra kiutalt összeget; következésképpen attól tart, hogy a Bizottság emberi erőforrásai nem a jelenlegi célkitűzésekre koncentrálnak, mert ehelyett idejük nagy része a támogatások igazgatásával telik el; az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 2005/1698/EK (2005. szeptember 20.) tanácsi rendeletet⁽¹⁾ a helyes irányban tett első lépésnek tekinti, mivel az a kompenzációs rendszert 20-ról 15 évre csökkenti; felkéri a Bizottságot, hogy tegyen további javaslatokat a helyzet orvoslására;

2005/3. sz. külön jelentés a vidékfejlesztésről: az agrár-környezetvédelmi kiadások ellenőrzése

118. megjegyzi, hogy az agrár-környezetvédelmi intézkedések szerves részét képezik az EU megreformált agrárpolitikájának, mindazonáltal a környezeti kiadások ellenőrzése különleges problémákat vethet fel, munkaigényes jellege és a magasan specializált ismeretek követelménye miatt;

119. rámutat, hogy a jó nemzeti gyakorlat példaként szolgálhat más tagállamok számára, például a német 2 lépéses módszer a helyes gazdálkodási gyakorlat (GFP) ellenőrzésére, amelynek keretében a mezőgazdasági termelők 5%-ánál végeznek általános ellenőrzést, és 1%-ánál további, részletesebb ellenőrzést; felhívja a felelős hatóságokat, hogy fejlesszék és jobban használják ki a helyi ismereteket és mutatókat, például lehetőségesen azzal, hogy az új, vidékfejlesztési rendeletben szereplő, a műszaki segítségnyújtásra vonatkozó pénzeket részben az ilyen ismeretek növelésére használják;

120. sürgeti a Bizottságot, hogy kötelezettségeinek jobb ellátása érdekében a vidékfejlesztési programok jóváhagyásakor értékelje a másodlagos intézkedések ellenőrizhető jellegét;

121. a lehető legnagyobb fontosságot tulajdonítja az EU költségvetés hatékony és felelős felhasználásának, és azon elv alkalmazásának, hogy egy nem kellően ellenőrizhető kezdeményezést nem lehet közpénzből finanszírozni;

122. felhívja ezért a Bizottságot, a Tanácsot és a Parlamentet, hogy biztosítsák, hogy a 2007-től 2013-ig terjedő tervezési időszak agrár-környezetvédelmi kiadásaira vonatkozó javaslatok végrehajtása során ezt az elvet jobban tiszteletben tartják, az ellenőrzési költségek és a bürokrácia növelése nélkül;

⁽¹⁾ HL L 277., 2005.10.21., 1. o.

2006. április 27., csütörtök

Strukturális intézkedések

123. teljes mértékben egyetért a Számvevőszék azon megállapításával, hogy „elsősorban a tagállamok felelősek a műveletek irányításáért és a kiadások ellenőrzéséért, valamint a nemzeti ellenőrző szervek által ellenőrzött rendszerek működésén keresztül az alapul szolgáló műveletek helytállóságának és jogszerűségének biztosításáért”; emlékezteti Bizottságot és a Számvevőszéket, hogy a strukturális programok megfelelő ellenőrzési nyomvonalának hiányában nincs egyenes és átlátható alap a kiadások tagállamok általi tanúsítására;

124. e tekintetben aggodalmát fejezi ki a Számvevőszék rendkívül komoly következő megállapításai (5.48. pont) miatt:

- „gyengeségek az irányítási és ellenőrzési rendszerekben a mintában szereplő valamennyi programban mind az 1994–1999-es, mind a 2000–2006-os időszakban”;
- a 2000–2006-os időszak tekintetében „a legtöbb vizsgált rendszer különböző mértékű fejlesztést igényel annak érdekében, hogy teljes mértékben megfeleljen a műveletek eredményes napi irányításának ellenőrzéseire és/vagy független, mintán alapuló ellenőrzéseire vonatkozó alapvető szabályozási követelményeknek”;
- „számos jogszerűségi és szabályossági hiba 2004-ben a Bizottság által történt kifizetésekhez vezető nyilatkozatokban foglalt kiadásokban”;

125. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy haladéktalanul hozzák meg az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a „napi irányítást” az előírt szabályoknak megfelelővé tegyék;

126. rámutat arra, hogy a közös agrárpolitikában a kifizető ügynökségek bizonyos feladatokat delegált szervekre bízhatnak, de a tényleges kifizetések nem történhetnek delegálás útján; megjegyzi, hogy ilyen módon a kifizető ügynökség felelős elsődlegesen a tényleges kifizetéseket eredményező valamennyi döntésért; úgy érzi, hogy a strukturális intézkedéseknél fennálló jelenlegi helyzet – amelyben az irányító hatóságok egyes tényleges kifizetési döntéseket delegálhatnak – aláaknázza a hatékony ellenőrzéseket és egyensúlyokat; kéri ezért a Bizottságot, hogy ezt a problémát kezelje gyorsan és megfelelően;

127. úgy véli, hogy jobb és nem több ellenőrzésre van szükség, valamint, hogy az alapul szolgáló műveletek szabályszerűségével és jogszerűségével kapcsolatos igazolásnak az alkalmazások jóváhagyását megelőző, a műveletek végrehajtása közbeni és a végső kifizetést megelőző jobb elsődleges ellenőrzésekből, és nem a Bizottság részéről végzett több helyszíni ellenőrzésből kell erednie;

128. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy megfelelő forrásokat fektetnek ezen ellenőrzésekbe és megfelelő iránymutatás áll rendelkezésre; felhívja a Bizottságot, hogy az e területen meglévő helyes gyakorlatok terjesztésével támogassa e cselekvéseket;

129. sürgeti a tagállamokat, hogy fektessenek többet a kedvezményezetteknek szóló tájékoztatási tevékenységekbe annak érdekében, hogy az utóbbiak tisztában legyenek a finanszírozási feltételekkel, az ellenőrzések valószínűségével, és a szabályok megsértésének következményeivel;

130. megjegyzi, hogy a strukturális intézkedések irányításában és ellenőrzésében érintett tagállami nemzeti, regionális, valamint helyi hivatalok és osztályok nagy száma az ellenőrzési jelentések tagállami központi szinten történő, javasolt konszolidálását a jobb ellenőrzések megkönnyítésének szükséges és hatékony eszközévé teszi;

131. megjegyzi, hogy a strukturális intézkedések a jövőben elérhetik a közösségi költségvetés előirányzatainak felét, és ezért sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a javasolt ágazati nyilatkozatokat tagállami központi szinten hajtsák végre;

132. úgy véli, hogy az irányító és ellenőrző szervek függetlensége alapvető fontossággal bír, és felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon intézkedéseket a nemzeti szinten létrehozott irányító és ellenőrző szervek bizottsági jóváhagyása érdekében;

133. felszólítja a Bizottságot, hogy minél előbb terjesszen elő javaslatot, amely megkövetelné a 2007–2013-as rendeletekben javasolt ellenőrző szervektől, hogy igazolják az adott évben valamennyi EK strukturális alapra vonatkozóan benyújtott kérelmet, és ne csak a 2007–2013-as programok alatt benyújtott kérelmeket, mivel a 2000–2006-os kiadások 2010-ig tartanak;

2006. április 27., csütörtök

134. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak – a tagállamokkal együttműködésben – biztosítania kell, hogy az 1994–1999-es időszak programjainak lezárásából leszűrt tanulságokat alkalmazzák a strukturális alapok programjainak és a Kohéziós Alap projektjeinek a 2000–2006-os időszakban történő végrehajtásakor; megjegyzi, hogy ehhez az is szükséges, hogy a tagállamok biztosítsák a nemzeti záródokumentumok megfelelő és időben történő leadását;

135. felkéri a Bizottságot, hogy hathavonta nyújtson be eredménykimutatást, amely jelzi a tagállamok rendeletekben leírt felügyeleti és ellenőrző rendszerek hatékony végrehajtása terén elért fejlődést;

Belső politikák, beleértve a kutatást

136. kéri a Bizottságot, hogy törekedjen a belső politikák terén a szabványosított eljárások maximalizálására, ezáltal könnyítve a pénzügyi ellenőrzést és csökkentve a kedvezményezettek adminisztratív terheit; különösen sürgeti a Bizottságot, hogy kövesse a Számvevőszék ismételt tanácsát és hozzon létre egy integrált informatikai rendszert az ötödik, hatodik és további kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó keretprogramok irányítása céljából;

137. megjegyzi, hogy a Bizottság osztja a Számvevőszék aggodalmát az állandóan magas hibakockázattal kapcsolatosan, amelyet a támogatások végső kedvezményezettei által tett nem helytálló nyilatkozatok okoznak; meg van győződve arról, hogy az eljárások egyszerűsítése hozzájárulhat e probléma orvoslásához; kéri ezért a Bizottságot, hogy nyomatékosan fontolja meg a Számvevőszék e tekintetben tett javaslatait;

Foglalkoztatás és szociális ügyek

138. tudomásul veszi, hogy a Számvevőszék a strukturális intézkedések területén a kezelési és ellenőrzési rendszerekben ismét gyenge pontokat fedezett fel és felhívja különösen a tagállamokat, hogy a nemzeti ellenőrzési szervek és az illetékes független szervek támogatásával haladéktalanul javítsanak a helyzeten;

139. csatlakozik a Számvevőszéknek a helyben végzett projektellenőrzések számának növeléséről szóló javaslatához; ezzel kapcsolatban sajnálja, hogy a Foglalkoztatási Ügyek Főigazgatósága nem végzett megfelelő ellenőrzéseket annak érdekében, hogy alátámassza a kezelési és ellenőrzési rendszerek következtetéseit a tagállamok 2000–2006 közötti időszakára vonatkozóan;

140. felhívja a tagállamokat, a Bizottságot és különösen az illetékes főigazgatóságokat, hogy hatékonyan dolgozzanak együtt a jóhiszeműség és az eredményes pénzgazdálkodás elvei szerint, különösen a strukturális alapok előirányzatai megfelelő szétosztásának biztosítására;

141. egyetért azzal, hogy a Foglalkoztatási Főigazgatóság által az ellenőrzésekre vonatkozó ajánlások nyomán követésére bevezetett elektronikus rendszer nem tekinthető hatásosnak, és bátorítja a Bizottságot a nemzeti kiadások kezelésének ellenőrzésére és a pénzügyi források felhasználása eredményeinek értékelésére vonatkozó bevált gyakorlatokról szóló emlékeztető kiadására;

142. általában véve elégedett a felhasználási rátákat érintő előlépések terveivel; megállapítja, hogy mindez valószínűleg az n+2 szabály alkalmazásának is köszönhető;

143. egyetért a munkahelyi szociális kirekesztéssel foglalkozó INTEGRA közösségi kezdeményezés értékelése kapcsán levont tanulságokkal, és felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy folytassák erőfeszítéseiket a nagyobb szociális kohézió biztosítása érdekében;

144. általában véve elégedett a költségvetési tételek felhasználási rátáival a foglalkoztatási és szociális ügyek területén, amelyeket a Bizottság jobb irányítására lehet visszavezetni;

145. megállapítja, hogy a belső politikai területeken még mindig nincs megfelelő DAS a kifizetések egyszerűségére és szabályszerűségére; felhívja a Bizottságot annak folyamatos ellenőrzésére, hogy a költségvetési rendszert lehet-e egyszerűsíteni és a különböző programok folyamatait és eljárásait meg lehet-e világosabban is fogalmazni;

2006. április 27., csütörtök

146. felhívja a Bizottságot, hogy – a közösségi programokban való részvételre vonatkozó javaslatok elfogadásának bizonytalansága miatt – hozzon gyakorlati intézkedéseket az eljárások megkönnyítése érdekében;

Környezetvédelem, közegészségügy és élelmiszerbiztonság

147. a környezetvédelemre, közegészségügyre és élelmiszerbiztonságra vonatkozó költségvetési tételek végrehajtásának általános mértékét kielégítőnek tartja;

148. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson további segítséget a kérelmezőknek a többéves programokkal összefüggésben; üdvözli az ajánlati felhívások jobb összehangolására és a kérelmezők nagyobb mértékű segítségére irányuló erőfeszítéseket annak érdekében, hogy ne nyújtsanak be olyan pályázatokat, amelyek egyértelműen nem támogathatóak, valamint minőségi szempontból nem megfelelőek, de megjegyzi, hogy a kielégítő helyzet eléréséig további munkára van szükség;

149. megállapítja, hogy sem a környezetvédelem, sem az egészségügy, sem az élelmiszer-biztonság területén a kifizetések aránya nem érte el a 80%-ot; elismeri, hogy nehéz megtervezni a kifizetési előirányzatokra vonatkozó igényeket, mivel a számlák benyújtása a kedvezményezettek és az ajánlattevők részéről nagyrészt a Bizottság hatáskörén kívül esik; azonban felhívja a Bizottságot, hogy gondosan vizsgálja meg saját eljárásait abban a tekintetben, hogy lehet-e javítani a kifizetési előirányzatok végrehajtási arányát;

150. rámutat arra, hogy a költségvetési rendelet igazgatási és pénzügyi rendelkezéseinek való megfelelés nem vezethet szükségtelen késedelmekhez a támogatások odaítélése vagy a támogatandó projektek kiválasztása terén;

Belső piac és fogyasztóvédelem

151. üdvözli a Bizottság által a támogatások kezelése terén fennálló hibalehetőségek felszámolása érdekében tett eddigi lépéseket, amelyek eredményeképp a Számvevőszék észrevételei között nem található fogyasztókat célzó fellépésekre vonatkozó megjegyzés; örömmel nyugtázza továbbá, hogy sem belső piaci politikára, sem vámpolitikára vonatkozó kritikus észrevétel nem szerepel a jelentésben;

152. elismeri, hogy a Bizottság számára gyakorlati nehézséget jelent összeegyeztetni a megfelelő programok keretében a támogatást igénylő felekre háruló adminisztrációs terhek lehetőség szerinti megkönnyítésére irányuló kérést a kötelezettséggel, hogy a költségvetési rendelet végrehajtási szabályaival összhangban biztosítsák az eredményes pénzgazdálkodást;

153. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az egyes fogyasztóvédelmi projektekre évenként kiírt pályázatok megfelelő végrehajtását; kéri a Bizottságot, hogy a jelenlegi fogyasztói program végrehajtása során levont tanulságokat juttassa kifejezésre az új 2007–2013-as program összeállításakor, lehetővé téve más, a tervezett feladatok kivitelezéséhez jobb felszereltséggel rendelkező kedvezményezettek részvételét;

154. hangsúlyozza a Számvevőszék által a belső ellenőrzési képességekre és az elfogadott szabványoknak való megfelelés hiányára vonatkozóan tett észrevételek hatékony nyomon követésének fontosságát;

Közlekedés és idegenforgalom

155. tudomásul veszi, hogy a Számvevőszék éves jelentésében megállapította, hogy jelentős növekedés zajlott az Energiaügyi és Közlekedési Főigazgatóság (DG TREN) belső ellenőrzési tevékenységében, amelynek során a vizsgált szerződések értéke a 2003-as 52 920 000 euróról 504 000 000 euróra nőtt, illetve a Bizottság javára történő kiigazítások teljes értéke a 2003-as 2 530 000 euróról 14 910 000 euróra nőtt;

156. tudomásul veszi továbbá, hogy a Számvevőszék véleménye szerint a DG TREN-nek további lépéseket kell tennie a projektek 20%-os, illetve a teljes projektköltségek 35%-os vizsgálati célkitűzésének eléréséhez, költség-mintakimutásokat kell meghatároznia, illetve különbséget kell tennie a tanulmányok, valamint a vizsgálati célzatú munkák között;

157. üdvözli, hogy a Számvevőszék korábbi éves jelentéseiben foglalt észrevételeit követően új bizottsági határozatmintát fogadtak el 2004-ben, amely szűkebben definiálja az elszámolható és a nem elszámolható költségeket;

2006. április 27., csütörtök

158. aggodalommal tölti el, hogy miközben a közlekedésbiztonsági kötelezettségvállalási előirányzatok 93%-át használták fel, addig a kifizetési előirányzatok mindössze 60%-át helyezték ki;
159. csalódottságának ad hangot, hogy az utasok jogainak védelmére fordítható kötelezettségvállalások mindössze 25%-át használták fel, a kifizetéseknek pedig csak 11%-át;
160. tudomásul veszi, hogy a Marco Polo kifizetési előirányzatok területén alacsony még a végrehajtás, és mindez a Közösségtől független okokból, és valóban számos előlegkifizetés nem történt meg, mivel néhány projekt nem tudta felmutatni a szükséges bankgaranciát, illetve rossz bankgarancia-formulát használt;
161. nagy elégedettséggel mutat rá, hogy a jelentős TEN-T költségvetési tételhez rendelkezésre álló kötelezettségvállalási előirányzatok 100%-a és a kifizetési előirányzatok 95,82%-a felhasználásra került, amely azt mutatja, hogy a jövőben lényeges az előirányzatok növelése;

Kultúra és oktatásügy

162. támogatja a Számvevőszék éves javaslatának 6. fejezetében tett javaslatait, amelyeket éves jelentésében a belső politikákról szóló részben tett a hibák kockázatának csökkentéséről, különösen azon sajátosságok fényében, amelyek az EU oktatási, kulturális, ifjúsági és médiaprogramjai keretében nyújtott támogatások kedvezményezettjeit jellemzik;
163. üdvözli a Bizottság által adott válaszokat, amelyek szerint folytatja belső ellenőrzési rendszerének fejlesztésére irányuló erőfeszítéseit azáltal, hogy végrehajtja az integrált belső ellenőrzési kerethez vezető útitervről szóló közleményben foglalt tevékenységeket;
164. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak hasznosítania kell a projektek vezetése kapcsán a támogatások kedvezményezettjeinek eljárási nehézségekkel és szűk keresztmetszetekkel kapcsolatos tapasztalatait; felhívja a Bizottság illetékes szolgálatait a belső eljárásokhoz tett hozzájárulásokat tökéletesítő megoldások kidolgozására és ezek olyan formába rendezésére, amely a kedvezményezettek körében alkalmas a terjesztésre és a tanulságok levonására;
165. emlékeztet arra, hogy nagy jelentőséget fog tulajdonítani a jövőbeni élethosszig tartó tanulási, kulturális, média, ifjúsági és a „polgárok Európáért” programokról szóló időközi és utólagos értékelő jelentéseknek és szorgalmazza a vizsgálati mutatók szélesebb körű alkalmazását;
166. hangsúlyozza a több nyelven alapuló eljárások megerősítésének fontosságát a polgárokhoz és az uniós programok potenciális kedvezményezettjeihez intézett pályázati felhívások esetében;
167. megállapítja néhány kulcsfontosságú, a sajtóval és a kommunikációval kapcsolatos költségvetési tétel végrehajtásának alacsony mértékét és úgy véli, hogy mindez aláássa az Unió jövőjéről szóló vita jelenlegi szükségességét megfelelően tükrözni képes, hatékony kommunikációs politikát;

Nemek közötti egyenlőség

168. mivel 2004 a bővítés éve volt, és a költségvetés fő célja az volt, hogy a tíz új tagállam beilleszkedését aktívan segítse;
169. sajnálatát fejezi ki, hogy a mentesítésről szóló jelentés nem ad elegendő információt abban a vonatkozásban, hogy a költségvetés hogyan teljesítette ezt a célt, különösen a nők esélyegyenlőségének a kibővült Unióban történő megvalósulását illetően;
170. emlékezteti a Bizottságot, hogy a Nizzai Szerződés rendelkezései értelmében a közösségi politikák és intézkedések széles körén keresztül kell az esélyegyenlőséget megvalósítani;

2006. április 27., csütörtök

171. megismétli a nemek közötti esélyegyenlőséget figyelembe vevő költségvetés-tervezésről szóló 2003. július 3-i állásfoglalásában⁽¹⁾ a Bizottsághoz intézett kérését, és sajnálatát fejezi ki, hogy a mentesítésről szóló jelentés alapján nem lehet felmérni a költségvetés hatását a nemek közötti esélyegyenlőségi politikákra; sajnálatát fejezi ki, hogy nem áll rendelkezésre költségvetési adat a különböző költségvetési tételekben a nemek közötti esélyegyenlőség előmozdítása céljából előirányozott alapokról;

172. kéri, hogy a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének politikáiról rendelkezésre álló információkat foglalják bele minden mentesítésről szóló jelentésbe; sajnálatát fejezi ki, hogy a Bizottság még nem adta át ezeket az információkat; megismétli kérését a mentesítésről szóló jelentésekbe foglalandó esélyegyenlőségre vonatkozó adatokkal kapcsolatosan;

173. üdvözlöi a 2004-es költségvetés végrehajtásának a strukturális alapok céljainak és programozási időszakának tekintetében elért eredményeit, amely 99%-os kihasználtságot eredményezett, jóval többet, mint 2003-ban (89%);

174. észrevételezi a „Daphne” program alacsony kihasználtságát, de elfogadja a Bizottság érvelését, miszerint a program által támogatott projektek magas minőségi színvonalához ragaszkodni kell;

175. felhívja a tagállamokat, a Bizottságot és a Bizottság illetékes főigazgatóságait, hogy a jóhiszeműség és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás szabályainak megfelelően hatékonyan működjenek együtt az előirányzatokra vonatkozó kötelezettségvállalások szabályos végrehajtása céljából, különösen a strukturális alapok vonatkozásában;

176. tekintettel a különböző közösségi programokban való részvételre irányuló ajánlatok elfogadásával kapcsolatos bizonytalanságokra, felhívja a Bizottságot, hogy hozzon gyakorlati intézkedéseket, amelyek megkönnyítik az eljárásokat és csökkentik a fent említett ajánlatok benyújtásával járó költségeket;

A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség

177. üdvözlöi, hogy előrelépés történt a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség költségvetése végrehajtásában; sajnálatát fejezi ki ugyanakkor amiatt, hogy továbbra is igen alacsony a kifizetések végrehajtásának a színvonala (83,8% a Számvevőszék szerint, a 2003. évi 68%-kal szemben), ami a fennálló kötelezettségvállalások (reste á liquidier – RAL) jelentős növekedését eredményezi (160 helyett 238 millió euró); felhívja az igazságügyért, a szabadságért és a biztonságért felelős főigazgatóságot, hogy folytassa a költségvetés végrehajtásának javítását és a fennálló kötelezettségvállalások csökkentését;

178. sajnálatát fejezi ki, hogy a 2004. évi költségvetésről szóló jelentésében a Számvevőszéknek meg kellett ismételnie a Menekültalap tagállamok általi végrehajtásával kapcsolatos aggodalmait, különös tekintettel az ellenőrzési rendszerek hiányosságaira; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak megfelelő ellenőrzési mechanizmusokat kell életbe léptetniük annak érdekében, hogy megosztott irányítás keretében helyesen lehessen végrehajtani az új pénzügyi terv programjait; felhívja a Bizottságot, hogy az új programok tekintetében idejében biztosítson megfelelő képzést a tagállamok tisztviselői számára;

179. sajnálatát fejezi ki, hogy az Eurojust pénzügyi szabályzatát a Bizottság még mindig nem hagyta jóvá;

Külső fellépések

180. a Számvevőszék ajánlásaival összhangban kéri a Bizottságot, hogy általánosságban tisztázza az ENSZ intézményekkel a Számvevőszék hozzáférési jogát az általuk irányított projektekhez annak érdekében, hogy lehetővé tegye a Számvevőszék számára a szükséges helyszíni ellenőrzések lefolytatását;

181. kéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa illetékes bizottságát, hogy hogyan és miért nyújt hozzájárulást jelentős mértékben ENSZ intézményeknek;

182. kéri a Számvevőszéket, hogy tegyen jelentést arra vonatkozóan, hogy hogyan őrizhetik meg az EU hozzájárulásai saját azonosságukat az ENSZ családban, és felszólítja a Számvevőszéket, hogy a Bizottság külkapcsolatok területén folytatott tevékenységei helyett tegyen jelentést egyes tevékenységek ENSZ-en keresztül történő finanszírozásának előnyeiről;

⁽¹⁾ HL C 74. E, 2004.3.24., 746. o.

2006. április 27., csütörtök

183. aggodalmát fejezi ki a Számvevőszék projektvégrehajtási szervezetekkel kapcsolatos megállapításai miatt; azaz gyengeségek a belső ellenőrzéseikben és számottevő hiba a műveleteikben; felhívja a EuropeAid-et, hogy fordítson kiemelt figyelmet a végrehajtás szintjére az átfogó kockázatelemzése során és fokozza a végrehajtási szervezetek ellenőrzését;

184. felkéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy valamennyi ellenőrzésre vonatkozó információ, beleértve a küldöttségek és végrehajtási szervezetek útján végzeteket is, beviszik a EuropeAid CRIS pénzügyi információs rendszerébe, ezáltal összekötve azt a vonatkozó projekt ellenőrzési információval és elérhetővé téve azt a központ szolgálatainak számára; üdvözlöi a Bizottság e javaslat megvizsgálására vonatkozó hajlandóságát, de sürgeti a Bizottságot ezen ajánlásnak a Számvevőszék általi lehető leghamarabb történő végrehajtására;

185. bár elismeri, hogy a EuropeAid reagált az Európai Parlament nagyobb átláthatóságra és a jobb ellenőrzőrendszerek szükségességének teljes körű támogatására vonatkozó kérésére, sajnálatát fejezi ki az új eljárások jelentősen megnövekedett összetettsége miatt, amelyek ezért nehézkesek és végrehajtásuk túl hosszú ideig tart; felhívja a figyelmet a tényleges egyszerűsítésre, de megjegyzi, hogy nem szabad szem elől téveszteni az eredeti célkitűzést sem; ezért üdvözlöi a EuropeAid döntését, amelynek értelmében 2006. február 1-től egyszerűsíti a beadott javaslatok elbírálási eljárását, hogy ezáltal csökkenjen a jelentkező szervezetekre nehezedő nyomás, amelyet a támogató dokumentáció és a jogosultságot bizonyító dokumentumok benyújtása jelent;

186. ragaszkodik ahhoz, hogy egyforma hangsúlyt kell fektetni a programminőségre, a kötelezettségvállalásra és a folyósítások mértékére;

187. felkéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa illetékes bizottságát jelenlegi konkrét intézkedéseiről és jövőbeni terveiről azon kockázat csökkentésére, amely a projektek korrupciótól jelentősen átszótt környezetben történő végrehajtásából és finanszírozásból adódnak, ahol az ellenőrzések, egyensúlyok és irányítási struktúrák hiányosak; szintén örömmel venné a Bizottság arra vonatkozó álláspontját, hogy az ebből fakadó kockázatok milyen mértékig kezelhetők a Szerződés szabályainak keretében;

188. ismételten hangot ad azon álláspontjának, hogy a decentralizáció következtében felmerült további jelentős költségeket kézzelfogható eredményeknek kell igazolniuk; üdvözlöi a Számvevőszék értékelését a delegációkban tapasztalt hatékonyságáról, ahogyan azt a Parlament Külügyi Bizottsága már a 2002-es mentesítésről szóló véleményében sürgette; észrevételezi azonban a Számvevőszék kijelentését, hogy a tervezési folyamatban „bizonyos problémás területekre további figyelmet kell fordítani”;

189. elismeri az egyes adományozók eredményeiről készítendő jelentés nehézségeit egy több adományozót magában foglaló környezetben; ugyanakkor sajnálattal tölti el a Bizottság szándéka, hogy „eredményalapú megközelítés” felé orientálja a fejlesztési politikát anélkül, hogy módszert alakítana ki a közösségi együttműködés Millenniumi Fejlesztési Célok kulcsfontosságú céljait szolgáló sajátos eredményeinek mérésére;

190. egyetért a Számvevőszékkel azzal kapcsolatban, hogy szükség van objektív, hasznos és átfogó mutatókra a segélyek eredményének méréséhez (2005/4. sz. külön jelentés, 63. pont); bízik abban, hogy ez teljesül a 2007–2013 közötti időszakra;

191. sajnálatát fejezi ki, hogy a Bizottság teljes bejelentett előirányzata az alapvető oktatásra és az alapvető egészségügyi ellátásra 2004-ben csak 4,98% volt, ami messze elmarad a Parlament által meghatározott 20%-os szint elérésétől; kéri, hogy alakuljon ki értelmes párbeszéd a Bizottsággal a számadatok javításának módjáról;

192. ragaszkodik hozzá, hogy az országstratégiai dokumentumok következő körében nagyobb hangsúlyt fektessenek az Millenniumi Fejlesztési Célok fő egészségügyi és oktatási szektoraira;

193. üdvözlöi, hogy a szektorális költségvetési támogatást ⁽¹⁾ az oktatás és az egészségügy finanszírozását növelő eszközként azonosítják; ezt az opciót hatékonyabbnak ítéli az általános költségvetési támogatásnál, még azokban az esetekben is, amikor ezekben a szektorokban elért eredményekhez kapcsolódik;

⁽¹⁾ Válasz a DEVE kérdőív 1.4-es kérdésére.

2006. április 27., csütörtök

194. nagyra értékeli a Bizottság hozzájárulását a közkiadási és pénzügyi elszámoltathatósági programhoz (PEFA), amely a költségvetési támogatás velejáró kockázatainak csökkentésében segít; ugyanakkor tudomásul veszi a Számvevőszék megállapítását, miszerint az EuropeAid Együttműködési Hivatal és a Fejlesztési Főigazgatóság között megosztott államháztartás vezetésére vonatkozó felelősség „csak a fennálló személyes jó viszonyoknak köszönhető” 2005/3. sz. külön jelentés, 65. pont;

195. gratulál a Bizottságnak ahhoz, hogy a kötelezettségek és kifizetések szintjét minden évben növelte a EuropeAid külső támogatásának irányításában végbement reform és újjászervezés óta, amelynek célja a dekoncentrált küldöttségek jobb támogatásának biztosítása volt; osztja a Bizottság aggodalmát⁽¹⁾ azzal kapcsolatban, hogy időben rendelkezésre állnak-e majd a hozzáértő alkalmazottak különösen a pénzügyek, a szerződések és az ellenőrzés területén;

196. üdvözlí a tényt, hogy a 10 000 000 euróra jutó átlagos személyzet arányát az 1999-es 4,1-ről 2004-re sikerült 4,8-ra emelni; sajnálatát fejezi ki, hogy ez a szám jóval az európai adományozók átlaga alatt van és jelenleg csökken;

197. kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa a Bulgária és Románia fejlesztési politikájára szánt adminisztratív kapacitás megerősítését az Unióhoz történő csatlakozásukat megelőzően;

Az EK külső támogatásai irányításának a bizottsági küldöttségek részére történő decentralizációjáról szóló 2004/10. sz. külön jelentés

198. felhívja a Bizottságot, hogy javítsa költségmutatóit és gyorsítsa fel a segélynyújtás gyorsaságára és minőségére vonatkozó mutatók kidolgozását, annak érdekében, hogy jobban értékelni lehessen a decentralizációs folyamat költségeit és előnyeit;

199. ösztönzi a Bizottságot arra, hogy továbbjavítsa a központ által a küldöttségeknek nyújtott támogatás minőségét;

200. ösztönzi a Bizottságot arra, hogy folytassa az arra irányuló erőfeszítéseit, hogy mind a központban, mind a küldöttségekben jelentkező munkaerőigények kielégítést nyernek és tovább javítsa a képzést;

201. sürgeti a Bizottságot, hogy növelje a projektek végrehajtásában a küldöttségeken kívül jelentkező késedelem csökkentésére irányuló erőfeszítéseit;

202. üdvözlí a Bizottság által a pénzügyi és szerződéskötési eljárások egyszerűsítése és összehangolása érdekében tett lépéseket;

203. hangsúlyozza, hogy a küldöttségeken bevezetett 24 belső ellenőrzési előírást hatékonyan kell alkalmazni;

204. felszólítja a Számvevőszéket, hogy tegyen jelentést a nem kormányzati szervezetek finanszírozásáról, amely kiterjed arra is, hogy a Számvevőszék szerint mi legyen a nem kormányzati szervezet meghatározása, a nem kormányzati szervezetek forrásainak hány százalékát finanszírozza a Bizottság, mekkora része származik olyan magánszemélyektől, akik nem kötődnek kormányzati szervhez, és kéri a Számvevőszéket, hogy elemezze azokat az előnyöket, amelyek a projektek nem kormányzati szervezetek által történő végrehajtásából származnak a magáncégekkel szemben;

205. kéri továbbá a Számvevőszéket, hogy külön vizsgálja meg a Parlament által 1992-ben létrehozott Európai Kezdeményezés a Demokráciáért és az Emberi Jogokért (European Initiative for Democracy and Human Rights; EIDHR), 19–04 költségvetési tétel egészének megfelelő végrehajtását;

⁽¹⁾ Válasz a DEVE kérdőív 5.2-es kérdésére.

2006. április 27., csütörtök

Az Ázsiával történő gazdasági együttműködés bizottsági irányításáról szóló 2005/4. sz. külön jelentés

206. üdvözlí a Számvevőszéknek az Ázsiában folytatott gazdasági együttműködés Bizottság általi irányításáról szóló külön jelentését; tudomásul veszi a Számvevőszék észrevételeit, amelyek szerint nem fordítottak kellő figyelmet a kiadásokra, valamint hogy az ázsiai projekteket a túlságosan bonyolult pályázati eljárás jellemzi; üdvözlí a beszámolót, amely szerint a vizsgált projektek jelentős számú kedvezményezetthez eljutottak; egyetért a javaslatokkal, miszerint a Bizottságnak gondoskodnia kellene arról, hogy a pályázati eljárások ne legyenek szükségtelenül bonyolultak, hogy a delegációk megfelelő segítséget nyújtsanak a pályázóknak, valamint hogy nagyobb hangsúlyt kapjon a projektek fenntarthatósága;

207. felszólítja a Bizottságot, hogy pontosítsa az Ázsiának szánt EU támogatás működési keretét, összpontosítva azt egy néhány jobban meghatározott kulcsfontosságú prioritásra, ami megkönnyíti majd a támogatás hatékony végrehajtásához szükséges alapok fejlesztését és lehetővé tesz egy eredmény- és hatásorientáltabb megközelítést;

208. felszólítja a Bizottságot, hogy kezdje meg olyan megfelelő mutatók kidolgozására irányuló munkát, amelyeken keresztül mérni lehet az előrehaladást, és biztosítani lehet a szükséges ellenőrzést az elért eredmények értékelése céljából;

209. elvárja a Bizottságtól, hogy a költségvetési rendeletről szóló jelenlegi felülvizsgálatba és 2002. december 23-i, az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendeletbe ⁽¹⁾, belefoglalja a szerződéskötési eljárások és támogatások odaítélési eljárásainak egyszerűsítését, különösen a kisleptékű projektek esetén, annak érdekében, hogy a szabályok alkalmazása során rugalmasságot, valamint hatékonyságot, illetve hatékony és eredményes gazdálkodást lehessen elérni;

Előcsatlakozási stratégia

210. felszólítja a Bizottságot, hogy gondolja át újra az előcsatlakozási projektek kialakítását azok célzottabbá tétele, a célkitűzések és feltételek egyszerűsítése érdekében; egyetért a Számvevőszékkel, hogy ez csökkenthetné a végrehajtás során a hibakockázatot; meg van győződve arról, hogy a projektek kialakításának egyszerűsítése az eredmények értékelését is megkönnyítené;

211. tudomásul veszi, hogy a Bizottságnak támogatnia kell a csatlakozó országok nemzeti hatóságait abban, hogy teljesen decentralizált módon maguk ellenőrizzék az EU kiadásokat; megállapítja, hogy ugyanakkor a Bizottságnak még kompenzálnia kell a csatlakozó országok pénzügyi irányításában meglévő hiányosságokat azáltal, hogy az előzetes ellenőrzéseket a küldöttségek kezében tartja; úgy érzi, hogy a megfelelő kockázatkezelés ezen a területen megköveteli, hogy a Bizottság egyensúlyt biztosítson e két pólus között;

212. tudomásul veszi a Számvevőszék azon észrevételeit, hogy Bulgáriában és Romániában továbbra is gyenge pontok fedezhetők fel az igazgatási kapacitás terén; üdvözlí az eddig elért haladást, és sürgeti a bolgár és román hatóságokat, hogy folytassák az előcsatlakozási segítségnyújtás felügyeletének javítását az EU strukturális alapjainak hatékony felhasználásának előkészítése jegyében; sürgeti a Bizottságot, hogy javítsa ezeknek az alapoknak az igazgatását és célirányos elosztását;

Igazgatási kiadások

Az ügynökségekkel kapcsolatos kérdések

213. örömmel veszi tudomásul, hogy a Bizottság javaslatot terjesztett elő az ügynökségekről szóló intézményközi megállapodásra vonatkozóan, a Parlament 2003. évi mentesítési határozatában foglalt kérésnek megfelelően; felhívja a Tanácsot, hogy kezdjen a lehető leghamarabb tárgyalásokat a Bizottság tervezetén alapuló megállapodás megkötése érdekében, figyelemmel a Parlament által az Európai Szabályozó Ügynökségek működési keretéről szóló, 2004. január 13-i ⁽²⁾, valamint az Európai Szabályozó Ügynökségekről szóló, 2005. december 1-jei állásfoglalásában ⁽³⁾ foglalt elvekre;

⁽¹⁾ HL L 357., 2002.12.31., 1. o.

⁽²⁾ HL C 92. E, 2004.4.16., 119. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0460.

2006. április 27., csütörtök

214. megjegyzi, hogy a költségvetési rendelet elsősorban a Bizottság számára készült; tudomása van arról, hogy az ügynökségek költségvetési keretrendelete⁽¹⁾, és az azt követő, az egyes ügynökségekre vonatkozó egyedi költségvetési rendeletek⁽²⁾ mindegyike úgy készült, hogy a lehető legteljesebb mértékben kövesse a költségvetési rendeletet; felhívja a figyelmet, hogy a Bizottságra megfelelő költségvetési rendelet nem feltétlenül felel meg a jóval kisebb ügynökségek számára; felkéri a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy a költségvetési rendelet jelenlegi reformja során az ügynökségek szükségleteivel megfelelően foglalkoznak;

215. szükségesnek tartja az ügynökségek felelősségének javítását az EU adófizetői pénzének hatékony felhasználásáért, és ezért úgy véli, hogy az ügynökségeknek a Parlament megfelelő bizottsága által beszámoltathatóknak kell lenniük;

216. úgy véli, hogy az ügynökségeknek valószínűleg több segítségre van szükségük a munkaerő-toborzásban, mint a nagyobb intézményeknek, amelyeknek feltehetőleg nagyobb és tapasztaltabb adminisztratív részlege van arra, hogy segítsen az ilyen feladatokban; sürgeti az Európai Személyzeti Kiválasztási Hivatalt (EPSO), hogy pozitívan reagáljon az ügynökségek részéről érkező, és a munkaerő-toborzásban nyújtandó segítség iránti kérésekre; felkéri a Bizottságot, hogy más horizontális részlegeket is – úgy mint a képzési és jogi szolgálatot – is tegye elérhetővé az ügynökségek számára;

217. felkéri a Bizottságot, hogy jelentsen az ügynökségek belső ellenőrzésével kapcsolatos helyzetről, amelyben leírja a rendelkezésre álló belső ellenőrzési képességeket valamennyi ügynökségben, illetve a Bizottság által mind iránymutatás, mind tényleges belső ellenőrzés formájában rendelkezésre bocsátott belső ellenőrzési szolgáltatásokat;

218. megjegyzi, hogy az ENSZ nyilvánvalóan nem alkalmazza megfelelően a Bizottság és az ENSZ között az Európai Újjáépítési Ügynökségre vonatkozó finanszírozási megállapodást, és ezért a Számvevőszék gyakran nem képes az ENSZ koszovói missziója (UNMIK) által irányított vagy felügyelt szerződésekkkel kapcsolatos kifizetések vagy a mögöttes dokumentumok megfelelő pénzügyi ellenőrzését elvégezni; megemlíti az Egyesült Nemzetek főtitkára helyettes különképviselőjének azon nyilatkozatát, hogy a Számvevőszék kérésére betekintést biztosítanak minden iratba; azonban sürgeti a Bizottságot az ENSZ-szel kötött finanszírozási megállapodás felülvizsgálatára; úgy véli, hogy az Európai Újjáépítési Ügynökség fokozatos megszüntetését nem előre meghatározott ütemterv szerint kell végrehajtani, hanem annak gazdasági és politikai kritériumokon és fejleményeken kell alapulnia, és teljes mértékben ki kell használnia az Ügynökség által az évek során összegyűjtött tapasztalat és a szakértelem által létrehozott hozzáadott értéket, továbbá kéri a Bizottságot, hogy megfelelő végső értékelést követően nyújtson be javaslatot annak vizsgálatára vonatkozóan, hogy lehet-e úgy módosítani az ügynökség mandátumát, hogy annak meglévő tapasztalatát és szakértelmét fel lehessen használni újjáépítési támogatásra bárhol, ahol szükség van rá, pl. Irakban, Afganisztánban, Pakisztánban, Indiában és a szökőárral érintett országokban, második lépésként azt követően, hogy az azonnali humanitárius szükségleteket az ECHO kielégítette;

219. sürgeti a Bizottságot, hogy segítse az Európai Környezetvédelmi Ügynökséget a nem megfelelően fizetett adók visszatérítése kapcsán a dán hatóságokkal folytatott jogvita lezárásában;

220. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Bizottság és az Európai Unió intézményeinek Fordító Központja közötti, munkáltatói nyugdíjjarulék fizetésével kapcsolatos konfliktus még nem rendeződött; sürgeti a Bizottságot, hogy fokozottan törekedjen a vita lezárására.

(¹) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 185. cikkében említett szervekre vonatkozó költségvetési keretrendeletéről szóló, 2002. november 19-i 2343/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet (HL L 357., 2002.12.31., 72. o.).

(²) HL L 245., 2003.9.29., 1. o.